

CHODSKÝ PES

ZPRAVODAJ 1/2021

Adri z Mnišku pod Brdy

Vief z Dašického zátíší, Dareus Rex Fidelis et Fortis

KONTAKTY A DŮLEŽITÉ ADRESY

Zpravodaj KPCHP je neprodejný a je určen jen členům klubu. Je rozeslán zdarma členům, kteří zaplatí členské příspěvky pro daný kalendářní rok.

Zpravodaj KPCHP číslo 2/2021 vyjde v září. Příspěvky posílejte do konce července 2021 na e-mail klub.chp@seznam.cz.

Příspěvky:

Texty ve formátu .doc či .docx, neformátované, bez dělení slov a bez vložených fotografií. Za čárkou ve větě a za tečkou či dvojtečkou se dělá mezera, před ně mezera nepatří.

Tabulky ve formátu .doc, .docx, .xls či .xlsx.

Fotografie – barevné: formát jpg, velikost přes 2,5 MB (Dejte si 100% zobrazení a uvidíte, zda má Váš mazlík obličej ostře řezaný či rozmazaný, a pak se rozhodněte, zda foto pošlete.)

Redakce má právo na redakční úpravy textů. Za správnost údajů v nich odpovídají jejich autoři.

REDAKČNÍ RADA ZPRAVODAJE KPCHP

Kateřina Mohapelová, klub.chp@seznam.cz, tel. 608 964 349
Zdeňka Koubíková, zafkoubikovi@seznam.cz, tel. 731 730 840
Jaroslava Popková, j.popkova@seznam.cz
Lenka Svobodová, svobodova.1@seznam.cz

Cena inzerce (prodej, koupě, krytí):

Řádková do 300 znaků, bez fotografie:	50 Kč
1/3 strany s 1 fotografií:	200 Kč
1/2 strany s 1 fotografií:	400 Kč
Příplatek za každou další fotografii:	50 Kč
1/1 strany:	dohodou

Inzerát zaplaťte na účet klubu s variabilním symbolem 05. Doklad o platbě musí být přiložen k objednávce, jinak nebude inzerát zveřejněn.

KLUB PŘÁTEL CHODSKÉHO PSA

www.kpchp.org

Adresa: U Pergamenky 3, 170 00 Praha 7
Bankovní spojení: ČSOB a. s., Hradec Králové
číslo účtu: 162 705 919/0300
IBAN: CZ07 0300 0000 0001 6270 5919
BIC: CEKOCZPP

Kontaktní adresa:

Jana Kudrnáčová, Rosnice 19, 503 12 Všestary

VARIABILNÍ SYMBOLY PLATEB:

členský příspěvek	číslo členského průkazu
svod	02
bonitace	03
krycí list	04
inzerce	05
dotace	06
dar	07
propagační předměty	08
výstavy	číslo mobilního telefonu
kontrola vrhu	10
členský příspěvek zahraničního člena	11

KPCHP – ČLENOVÉ VÝBORU

PŘEDSEDKYNĚ:

Jana Kudrnáčová
bryvilsar@seznam.cz, tel. 603 511 040
MÍSTOPŘEDSEDA, JEDNATEL A REFERENT PRO VÝSTAVY:

Karel Peroutka
KarlosPeroutka@seznam.cz, tel. 605 716 618

HLAVNÍ PORADKYNĚ CHOVU:

Ivana Soldánová
IvaSold@seznam.cz, tel. 728 109 962

POKLADNÍ:

Adrijana Vildová
kpchppokladni@seznam.cz, tel. 721 170 287

REFERENTKA PRO VÝCVIK:

Jana Maierová
jana.warak@seznam.cz, tel. 608 332 375

REFERENTKA PRO WEBOVÉ STRÁNKY, SVODY A BONITACE:

Zdeňka Štěpánová
zdenka.stepanova@post.cz, tel. 732 933 402

EVIDENCE ČLENSKÉ ZÁKLADNY, PROPAGACE, REDAKČNÍ RADA:

Kateřina Mohapelová
klub.chp@seznam.cz, tel. 608 964 349

KPCHP – ČLENOVÉ REVIZNÍ KOMISE

PŘEDSEDKYNĚ:

Lenka Frydrychová
frydrychova.plhov@seznam.cz, tel. 731 085 680

ČLENKY:

Marcela Karenová
marcelakarenova@seznam.cz, tel. 608 530 892

Zdeňka Koubíková
zafkoubikovi@seznam.cz, tel. 731 730 840

KRAJŠTÍ PORADCI CHOVU KPCHP

STŘEDOČESKÝ KRAJ A PRAHA:

Zdeňka Štěpánová, kontakty viz výše

JIHOČESKÝ KRAJ A VYSOČINA:

Lenka Fejerová
zgipova@seznam.cz, tel. 607 572 758

KRAJLOVEHRADECKÝ KRAJ:

Jana Kudrnáčová, kontakty viz výše

PARDUBICKÝ KRAJ:

Lenka Metelková
dasicekzatisi@seznam.cz, tel. 724 745 463

LIBERECKÝ A ÚSTECKÝ KRAJ:

Adrijana Vildová, kontakty viz výše
KARLOVARSKÝ A PLZEŇSKÝ KRAJ:

Karel Peroutka, kontakty viz výše

MORAVSKOSLEZSKÝ KRAJ:

Jana Soldánová
jana.soldanova@post.cz, tel. 774 951 501

JIHOMORAVSKÝ KRAJ:

MVDr. Martina Mrňová
martina.mrnova@aurinko.cz, tel. 602 642 223

ZLÍNSKÝ A OLOMOUCKÝ KRAJ:

Ivana Soldánová, kontakty viz výše

VÝCVIKOVÁ KOMISE KPCHP

Předsedkyně:

Jana Maierová, kontakty viz výše

Členové:

Lucie Kolajová (Majerová)

Zuzana Péčková

Karel Vild

PROPAGAČNÍ KOMISE KPCHP

Kateřina Mohapelová, kontakty viz výše

Zdeňka Koubíková

Alena Kromková

WEBMASTER kpchp@seznam.cz

Brit z Helfenburských lesů

DŮLEŽITÉ ADRESY:

ČESKÝ KYNOLÓGICKÝ SVAZ (ČKS)

U Pergamenky 3, 170 00 Praha 7 - Holešovice
tel.: 266 722 111, 266 722 224

- zde žádáte o zaregistrování chovného jedince (po absolvování bonitace)
- zde chovatelé žádají o zápisová čísla pro štěňata (viz tiskopis Hlášení vrhu)
- zde vyhotovují průkazy původu pro štěňata
- zde vyhotovují exportní průkazy původu

Na tuto adresu také zašlete doklady k doplnění evidence – v případě, že u chovného jedince získáte další výstavní ocenění nebo od původní registrace absolvujete zkoušku z výkonu.

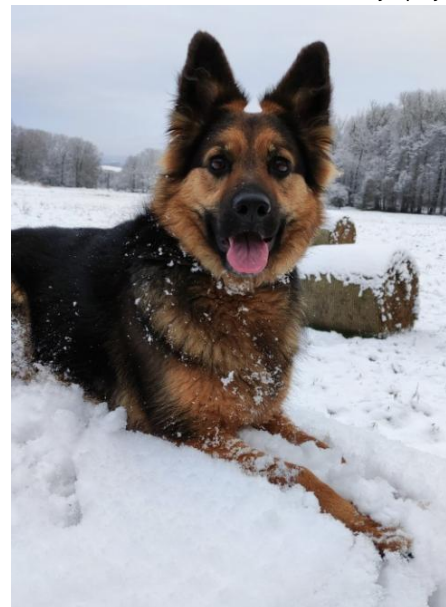
ČESKOMORAVSKÁ KYNOLÓGICKÁ UNIE (ČMKU)

Maškova 3, 182 53 Praha 8
tel.: 234 221 371, e-mail: cmku@cmku.cz

- zde přiznávají tituly šampionů
- zde vyřizují přiznání chráněného názvu CHS

Titul: Archibald Atra Talpa, syn,
Cezare Chucky od Malého Kosiře, otec
Zadní obálka: Albert Česká holka

Abba Tryreplay

AKCE KLUBU PŘÁTEL CHODSKÉHO PSA

Vzhledem k současné situaci a jejímu pozvolnému rozvolňování sledujte termíny a podrobnosti o akcích na www.kpchp.org. Týdenní akce – informace na straně 6. 19. ročník závodu chodských psů O Kozinův pohár se bude konat 11. 9. 2021 na Moravě.

Oprava minulého čísla Zpravodaje

Ve Zpravodaji KPCHP 3/2020 na straně 7 není fotografie Menyho Valaimdar, ale Bradleyho Atra Talpa. Za omyl se omlouváme a děkujeme pozorným čtenářům za upozornění.

Příjemná zpráva z Nizozemska

Vážení redaktoři časopisu Chodský pes – Zpravodaj, máme pro členy klubu příjemnou zprávu z Nizozemska. Dne 25. září 2020 navštívila naše chovná fena Debee Dark Bark chovného psa Lerryho z Letinské kovárny v České republice. Přesně o dva měsíce později, tedy 25. listopadu 2020, se jí narodilo pět zdravých štěňat. Tři pejsci Arzi, Athos a Aron a dvě fenky Azira a Amalia. Letos 20. ledna jim bylo osm týdnů a následně odešli k novým majitelům v naší zemi. Nizozemské rodokmeny dostali od Raad van Beheera. Jedná se o první vrh chodského psa v Nizozemsku v rámci nedávno založeného chovatelského klubu Chodsky Pes Club Nederland. V příštích letech se tu určitě narodí štěňátek víc.

Doufáme, že se brzy opět vrátíme do České republiky.

S pozdravem z Nizozemska rodina Marcelis

Svod dorostu chodských psů

Klub přátel chodského psa Vás srdečně zve na svod dorostu chodských psů, který se bude konat jako součást prodlouženého víkendu s chodským psem (25. – 28. 9. 2021) **dne 25. září ve Kdyni v autokempu Hájovna. Uzávěrka přihlášek pro svod: 25. srpna 2021**

Program:

25. září

SVOD dorostu chodských psů

Přejímka: 8:30–9:00 hod.

Zahájení posuzování v 9:00 hod.

Na svodu budou přítomni zástupci genetické laboratoře Genomia, a je možné si u nich nechat odebrat vzorky pro testování DM, Locus D atd.

26. září až 28. září

Během celého víkendu budou probíhat společné vycházky za krásami Chodska a semináře z veterinární oblasti a jiné aktivity, které budou vás a vaše choďáky určitě bavit.

Podrobnosti zveřejníme zhruba měsíc před akcí.

Semináře nejsou povinné a každý si klidně může udělat třeba jen svoji dovolenou s chodským psem na Chodsku.

Pro případné dotazy kontaktujte Karla Peroutku:

tel.: +420 605 716 618, e-mail: KarlosPeroutka@seznam.cz

Ubytování si každý zajišťuje sám na: <http://camphajovna.cz/>

Podmínky pro účast na svodu: věk psa/feny od 7 do 15 měsíců

Doklady pro účast na svodu:

- originál průkazu původu nebo potvrzení plemenné knihy, výkonnostní knížka

- člen klubu navíc průkaz KPCHP s dokladem o platbě na rok 2021

Rozhodující pro účast na svodu je datum odeslání přihlášky. Přihlášky zaslané po datu uzávěrky a přihlášky bez dokladu o platbě nebudou přijaty. Pro každého psa vyplňte samostatnou přihlášku.

Seznam přihlášených bude uveřejněn nejpozději 7 dnů přede dnem svodu na webových stránkách klubu www.kpchp.org.

Veterinární podmínky:

Psi musí být doprovázeni platným očkovacím průkazem nebo pasem obsahujícím záznam, že pes má v době přemístění platné očkování proti vzteklině. Psi z členských zemí EU a třetích zemí musí splňovat podmínky dané nařízením EP a Rady 998/2003 ze dne 26. 5. 2003.

Psi musí být klinicky zdraví.

Poplatky za svod (variabilní symbol 02)

člen klubu	200 Kč
nečlen	500 Kč

Poplatky uhradte na účet klubu:

Klub přátel chodského psa, U Pergamenky 3, Praha 7, PSČ 170 00

číslo účtu: 162 705 919/0300

(IBAN: CZ07 0300 0000 0001 6270 5919 BIC: CEKOCZPP)

Přihlášky s kopií dokladu o platbě za účast na svodu zašlete

e-mailem na zdena.stepanova@post.cz nebo poštou na adresu:

Zdeňka Štěpánová, Podhora 14, 294 13 Mohelnice nad Jizerou

Všeobecná ustanovení:

Pořadatel nezodpovídá za škody způsobené psem ani za úhyn, zranění nebo ztrátu psa. Psi musí být klinicky zdraví a s platným očkováním. Neúčast na akci z jakýchkoliv příčin nezakládá nárok na vrácení poplatků. Hrávé feny se mohou účastnit svodu, nahlásí však tuto skutečnost u přejímky, fena zůstane mimo areál a nastupuje k posuzování jako poslední.

Majitel souhlasí s uveřejněním fotografie svého psa/feny z této akce na stránkách klubu a v klubovém Zpravodaji. Dále souhlasí se zveřejněním veškerých zdravotních vyšetření, které u svého psa/feny absolvoval.

Zápis z chovatelského kolegia

Schváleno per-rollam, dne 23. ledna 2021

Přítomni: Kudrnáčová J., Peroutka K., Soldánová I., Štěpánová Z., Vildová A., Metelková L., Fejrová L., Soldánová J., Mrňová M.

1. Novinky ČKS a ČMKU

Hlavní poradkyně chovu seznámila všechny poradce s novinkami z ČMKU a ČKS.

2. Odvolání majitelky psa

Majitelka chodského psa Caspera od Vltavské stráně podala odvolání kvůli měření svého psa na bonitaci 27. 9. 2020 v Mohelnici.

Chovatelské kolegium nabídlo majitelce psa „kontrolní přeměření“ na bonitaci CHP pořádané v tomto roce.

3. Novinky pro poradce chovu na webu KPCHP

Referent pro webové stránky seznámil všechny poradce s novinami pro poradce chovu na webu KPCHP. Nabízí nám rozšířenou evidenci, statistiky, přehledy s možností „filtrování“ aj.

4. Modrá barva ve vrhu chodských psů

Opatření v chovu při narození nestandardně zbarveného štěněte:

Rodiče – do vyhodnocení testu na Locus D mají pozastavenou chovnost

Sourozenci nestandardně zbarveného štěněte – chovatel je povinen po načipování vrhu (ještě před prodejem) otestovat štěňata na Locus D s veterinárním potvrzením o identifikaci jedince a certifikáty předložit svému OPCH při kontrole vrhu.

5. Kontroly vrhů

Aktualizováno – v souvislosti s ukončením nouzového stavu od 12. dubna 2021 kontroly vrhu opět provádí pouze OPCH (jen v případě karantény či nemoci může po domluvě s OPCH vrh zkontrolovat veterinární lékař)

Zapsal: Karel Peroutka

Aktualizace sledujte na webových stránkách Klubu přátel chodského psa – www.kpchp.org.

Statistika dotazníků zdraví za rok 2020

Celkem bylo vyplněno 94 dotazníků, z nich 51 bez potíží.

Potíže:

6x chronické potíže (2x slinivka, 1x játra po atb, 1x alergie, 1x poruchy spánku, 1x DM)

3x záchvaty

9x úraz

12x operace (6x kastrace, 2x císařský řez, 1x kýla, 1x zlomenina, 1x šití šlachy, 1x absces)

10x úhyn (5x 13 let, 2x 12 let, 2x 9let a 1x 7let)

3x povaha (2x nervozita, 1x hyperaktivita)

Děkuji všem majitelům za vyplnění dotazníku a tím za velmi cennou spolupráci při řízení chovu CHP.

HPCH Ivana Soldánová

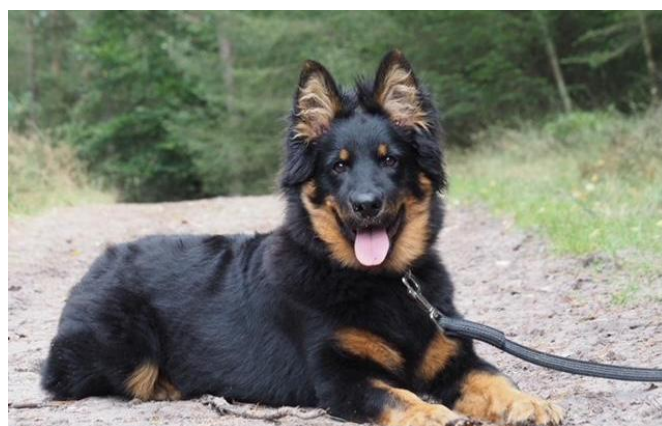
Dotazníky sledovanosti zdraví jsou na webu www.kpchp.org v databázi na kartě každého psa/feny pod ikonou ♥ a jsou na stránkách k dispozici i v podobě dokumentu nebo pdf. Prosíme o vyplnění 1x ročně, a to i když je CHP zcela zdravý. Vyplněný dotazník zašlete na e-mail hlavní poradkyně chovu (ivasold@seznam.cz).

Artuš z Dědiny Valašských vojvodů

Charmando od Brány ráje

Xiro Togo Bryvilsár – Nizozemí

Aislinn z Pohoří Kulí

Týdenní akce KPCHP od 30. 7. do 8. 8. 2021

Místo konání: Autokemp U letadla, Seč
<https://autocamp.estranky.cz/>

Letošní akci budeme mít v chráněné oblasti Železných hor asi 500 m od rozsáhlého jezera sečské přehradě. Areál kempu je rozsáhlý, z větší části oplocený. Bonusem je to, že v tomto areálu běžně pořádají kynologické akce, pejskaře vítají. **Areál je v daném termínu rezervován jen pro naši skupinu** (výjimkou jsou tři chatky, jež jsou rezervovány pro „stálé návštěvníky“, kteří budou srozuměni s tím, že v areálu jsou psi).

Zchlazení – koupání – našich psů bude možné asi 700 m pod kempem u řeky, která je po svém toku různé široká, hluboká...

Veškeré informace o kempu a jeho okolí, informace o typu ubytování (chatky, pokoje v ubytovně nad restaurací – samozřejmě možno i se psy), stravování atd. najdete na webových stránkách autokempu. Pan správce je velice vstřícný.

Ubytování si každý zájemce rezervuje sám

(kontakt – viz web – mob. 739 730 732, autocamp.friss@seznam.cz).

Doporučuji zamluvit si i stravování (polopenze, plná penze), prý si můžeme i vybrat co budeme chtít uvařit ☺, časy pro snídani, obědy, večere si také určíme my. Prostě věřím, že bude příjemná atmosféra.

POZOR!!! REZERVACE UBYTOVÁNÍ NA TÝDENNÍ AKCI JSOU MOŽNÉ POUZE PRO ZÁJEMCE O ÚČAST PO CELOU DOBU AKCE!!!

Kdo se chcete účastnit pouze na několik nocí, využijte stanování nebo vlastního karavanu.

Nezatežčujte správce autokempu telefonáty s žádostmi o ubytování např. pouze na 2-5 nocí. Až asi 14 dní před akcí se případně uvolní k rezervaci volné kapacity v chatkách či na pokojích na ubytovně.

Areál je opravdu prostorný – nabízí se např. zajištění agility překážek, které mohou být během týdne na place k tréninku, pořádání sranda závodů atd... Auta si mohou ubytovaní zaparkovat k chatkám, velký prostor je pro stany (dle dohody a vlastního výběru, s výjimkou prostoru pro výstavní kruhy). Je zde i dostatečný počet přípojek pro karavany.

PŘEDBĚŽNÝ PROGRAM TÝDENNÍ AKCE

Pátek	30. 07.	Příjezdy, ubytování (příprava výstavních kruhů aj.)
Sobota	31. 07.	Speciální výstava chodských psů
Neděle	01. 08.	Bonitace , od 14 hodin členská schůze
Pondělí	02. 08.	Volná zábava, v podvečer se plánuje promítání na téma „vzpomínky na počátky chovu chodského psa“
Úterý	03. 08.	Výchova štěněte, připravujeme psa na výstavu. Večerní společné opékání, šamanský buben Ivany Soldánové, necháte se unést zpíváním a tancem...
Středa	04. 08.	Společný, hromadný výlet, uvítáme organizátora, který nás povede ☺
Čtvrtek	05. 08.	Odpoledne soutěže pro děti i dospělé, ceny pro každého, zvláštní ceny pro vítěze.
Pátek	06. 08.	Soutěžení se psy, navečer přednáška na téma „krytí a odchov štěňat v praxi“
Sobota	07. 08.	Svod dorostu , večerní společné opékání
Neděle	08. 08.	Úklid areálu, loučení, odjezdy domů....

V areálu je veliký gril, na kterém umí připravit opravdové pochoutky. Minimálně jeden večer bude posezení s grilovaným masíčkem. Také je v plánu přednáška na některé z témat – veterinární přednáška, genetika psů, vrcholový výcvik.

V průběhu týdne může večer probíhat promítání jak s chovatelskou tematikou, tak pohádek či komedií...

Změna programu vyhrazena.

Jana Kudrnáčová

Speciální výstava chodských psů

Klub přátel chodského psa vás srdečně zve na akci, která se koná dne 31. 7. 2021 v Autokempu U letadla v Seči

Program:

31. 07. 2021 – speciální výstava – delegovaní rozhodčí:

paní Petra Márová
paní Naděžda Střalková

kruh č. 1 psi
kruh č. 2 feny

přejímka:
zahájení posuzování:

9.00 až 9.45 hod.
10.00 hod.

Ubytování si každý zařizuje sám na <https://autocamp.estranky.cz/>

Uzávěrka přihlášek na výstavu: 31. 6. 2021

Rozhodující je datum odeslání přihlášky. Přihlášky zaslané po datu uzávěrky a přihlášky bez dokladu o platbě nebudou přijaty. Pro každého psa vyplňte samostatnou přihlášku.

Přijetí psa na výstavu bude možné zkontrolovat 10 dní před výstavou stažením vstupního listu z programu dogoffice. Vstupní listy budou zaslány jen majitelům psů, kteří hlásili své psy poštou.

Vstupní list je nutné mít při přejímce na výstavu!!

Přihlašování on-line pro speciální výstavu bude spuštěno 2 měsíce před koncem uzávěrky

Přihlášky přijímáme: a/ on-line na www.dogoffice.cz nebo

b/ poštou: zasílejte (s kopií PP a dokladu o platbě) na adresu: Drahomíra Hřebíčková, Chelčice 36, 389 01 Vodňany

Přihlášky zaslané e-mailem nebudou přijaty!

Pro případné informace o výstavě volejte na telefonní čísla:

Karel Peroutka: +420 605 716 618

Drahomíra Hřebíčková: +420 603 502 528

Nebo pište na e-mail: vystava.chodskypes@seznam.cz

Výstava – rozdělení do tříd:

Třída štěňat	4 – 6 měsíců
Třída dorostu	6 – 9 -měsíců
Třída mladých	9 – 18 měsíců
Mezitřída	15 – 24 měsíců
Třída otevřená	od 15 měsíců
Třída pracovní	od 15 měsíců s doloženým pracovním, mezinárodním certifikátem
Třída vítězů	od 15 měsíců s uznaným mezinárodním, či národním titulem šampióna, titulem Národního vítěze, Klubového vítěze nebo Vítěze speciální výstavy, Evropského vítěze, Světového vítěze
Třída veteránů	od 8 let
Třída čestná	od 15 měsíců, je přístupná pro psy s uznaným mezinárodním či národním titulem šampiona, titulem Národního vítěze, Klubového vítěze, Vítěze speciální výstavy, Evropského vítěze, Světového vítěze, bez nároku na CAC. Zadává se známka a pořadí
Třída mimo konkurenci	od 15 měsíců, v této třídě je možné vystavit psy bez nároku na klasifikaci a pořadí

Přihláška do třídy pracovní a vítězů, musí být doložena fotokopii pracovního certifikátu a získáním daného titulu.

Ištar Vita canina

Nodie Vita canina

Výstava – soutěže

Nejlepší štěně	do soutěže nastupuje pes a fena s oceněním „Velmi nadějný 1“ ze třídy štěňat
Nejlepší dorost	do soutěže nastupuje pes a fena s oceněním „Velmi nadějný 1“ ze třídy dorostu
Nejlepší pracovní pes	do soutěže nastupuje nejlepší pes a fena ze třídy pracovní s oceněním výborný 1 – CAC
Nejlepší pár psů	pro psa a fenu, kteří byli na této výstavě posouzeni a jsou v majetku jednoho majitele
Nejlepší chovatelská skupina	minimálně 3 a maximálně 5 jedinců pocházejících od jednoho chovatele, minimálně od dvou různých otců nebo matek. Jedinci byli na této výstavě posouzeni, nemusejí být v majetku chovatele
Mladý vystavovatel	I. kategorie: vystavovatel starší 9 let a mladší 13 let II. kategorie: vystavovatel starší 13 let a mladší 17 let

Fessi Tapro

Dyk Rosa white

Výstava tituly:

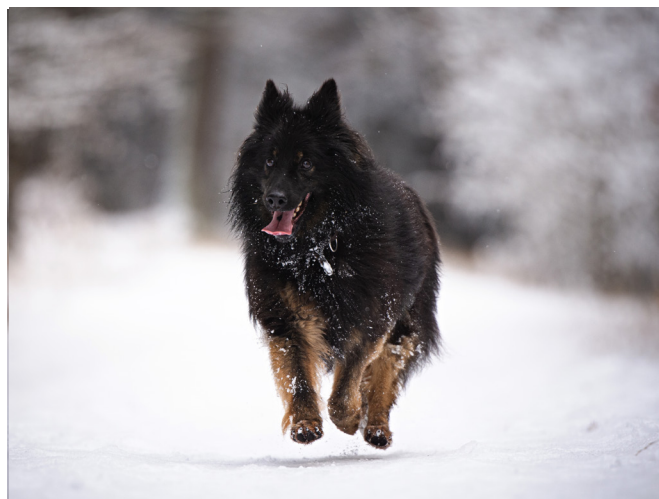
CAJC	může být udělen ve třídě mladých psů a feně oceněným známkou výborný 1
CAC	může být udělen v mezitřídě, třídě otevřené, pracovní a vítězů psů a feně oceněným známkou výborný 1
Res. CAC	může být udělen v mezitřídě, třídě otevřené, pracovní a vítězů psů a feně oceněným známkou výborný 2
Vítěz speciální výstavy mladých	může být udělen psovi i feně výbornému 1, CAJC
BOJ-Nejlepší mladý	do soutěže nastupuje pes a fena, kterým byl na této výstavě zadán titul CAJC
Vítěz speciální výstavy veteránů	může být udělen psovi i feně výbornému 1 ze třídy veteránů
BOV-Nejlepší veterán	do soutěže nastupuje pes a fena, kteří obdrželi ve třídě veteránů na této výstavě ocenění výborný 1
Vítěz speciální výstavy – pes	nejlepší pes z konkurence výborných 1 – CAC (z mezitříd, třídy otevřené, pracovní a vítězů)
Vítěz speciální výstavy – fena	nejlepší fena z konkurence výborných 1 – CAC (z mezitříd, třídy otevřené, pracovní a vítězů)
BOB	soutěží pes a fena ze třídy mladých s titulem CAJC, pes a fena ze třídy veteránů se známkou V1, výborní 1 ze tříd čestných (pes a fena) a vítězové speciální výstavy pes a fena
BOS	do soutěže nastupují nejlepší mladý pes a fena, nejlepší veterán pes a fena, výborní 1 ze tříd čestných (pes a fena) a nejlepší dospělí jedinci pes a fena opačného pohlaví než je jedinec, který obdržel titul BOB

Tituly nejsou nárokové a udělují se jen při mimořádných exteriérových kvalitách jedince.

Titul může být udělen bez ohledu na počet předváděných jedinců.

Xanto z Dašického zátiší

Frenn z Dašického zátiší

Doklady nutné pro účast na výstavě

- originál průkazu původu nebo potvrzení plemenné knihy, výkonnostní knížka
- člen KPCHP – průkaz KPCHP s dokladem o platbě na rok 2021
- vstupní list, který každý obdrží 10 dní před výstavou

VETERINÁRNÍ PODMÍNKY:

Psi musejí být doprovázeni platným očkovacím průkazem nebo pasem obsahujícím záznam, že pes má v době přemístění platné očkování proti vzteklině. Psi z členských zemí EU a třetích zemí musí splňovat podmínky dané nařízením Evropského parlamentu a Rady 998/2003 z 26. 5. 2003. Psi musí být klinicky zdraví.

Všeobecná ustanovení – výstava:

Na výstavě se posuzuje podle výstavního řádu FCI a ČMKU. Pro zařazení do třídy je rozhodující věk psa v den konání výstavy, ostatní podmínky musí být splněny v den podání přihlášky. Pokud nejsou doloženy certifikáty pro zařazení do třídy pracovní nebo vítězů, zařadí pořadatel psa do třídy otevřené. Pokud vystavovatel neuvede třídu (a psa je možno podle věku zařadit do více tříd - mladých, mezitřída, otevřená), zařadí pořadatel psa do třídy otevřené.

Z účasti na výstavě jsou vyloučeni:

- a) Psi, kteří nejsou uvedeni v katalogu. Výjimku tvoří psi, kteří nejsou prokazatelně uvedeni v katalogu vinou pořadatele a psi, jejichž posouzení je podkladem pro zařazení do Pomocného registru.
- b) Psi nemocní, podezření z nemoci, po úrazu, feny v druhé polovině březosti, feny kojící a háravé feny.
- c) Psi v majetku osob, kterým bylo odňato právo vystavovat.
- d) Psi nebezpeční – kousaví a agresivní vůči lidem a psům.
- e) Psi s kupírovanými ušima.

Vystavovatel souhlasí se zveřejněním své adresy v katalogu a výsledků na stránkách klubu. Dále vystavovatel souhlasí se zveřejněním zdravotních výsledků na stránkách klubu.

Neúčast na výstavě z jakýchkoliv příčin nezakládá nárok na vrácení poplatků.

Nebude-li se moci výstava konat v plánovém termínu (nebo v náhradním) z důvodu covid19, budou výstavní poplatky vráceny.

Protest

Protest proti rozhodnutí rozhodčího není přípustný. Protestovat lze pouze z formálních důvodů, tj. pro porušení výstavních předpisů nebo propozic výstavy. Protest musí být podán písemně současně se složením jistiny 800,- Kč ve výstavní kanceláři v průběhu posuzování. Nebude-li protest uznán jako opodstatněný, jistina propadá ve prospěch pořadatele výstavy.

Výstavní poplatky:

variabilní symbol: papírové přihlášky – telefonní číslo majitele psa
on-line přihlášky – vygeneruje systém
specifický symbol: on-line přihlášky – telefonní číslo majitele psa

v Kč	člen klubu	nečlen
za jednoho psa včetně katalogu	400,-	650,-
za každého dalšího psa	350,-	500,-
dorost, veterán, štěňata, třída čestná, mimo konkurenci a soutěže	200,-	300,-

Storno přihlášky jsou možné pouze do konce uzávěrky.

Inzerce v katalogu (variabilní symbol 05):

celá strana 800,-
½ strany 400,-

Poplatky uhradte na účet klubu:

Klub přátel chodského psa, U Pergamenky 3, Praha 7, PSČ 170 00
číslo účtu: **162705919/0300**
IBAN: CZ07 0300 0000 0001 6270 5919
BIC: CEKOCZPP

Informations about foreign payments:

Foreign exhibitors must pay all the bank charges!!

Cezare Chucky od Malého kosíře

Atrey Chodský poklad

Hannibal Temný onyx

Náhradní termín víkendové akce!!!

Rekreační areál PECKA 25. – 27. června 2021

Sobota 26. 6. – klubová výstava

Neděle 27. 6. – bonitace CHP

Klubová výstava chodských psů bez zadání titulu Klubový vítěz – Memoriál Ing. Findejse

Klub přátel chodského psa vás srdečně zve na akci, která se koná dne 18. 9. 2021 v ATC Mostkovice

Program:

18. 09. 2021 – klubová výstava – delegovaní rozhodčí:

pan Ladislav Frnčo

paní Lenka Frnčová

kruh č. 1 psi

kruh č. 2 feny

přejímka:

9.00 až 9.45 hod.

zahájení posuzování:

10.00 hod.

Ubytování si každý zařizuje sám na <http://www.autokempmostkovice.cz>

Uzávěrka přihlášek na výstavu: 18. 8. 2021

Rozhodující je datum odeslání přihlášky. Přihlášky zaslané po datu uzávěrky a přihlášky bez dokladu o platbě nebudou přijaty. Pro každého psa vyplňte samostatnou přihlášku.

Přijetí psa na výstavu bude možné zkontrolovat 10 dní před výstavou stažením vstupního listu z programu dogoffice. Vstupní listy budou zaslány jen majitelům psů, kteří hlásili své psy poštou.

Vstupní list je nutné mít při přejímce na výstavu!!

Přihlašování on-line pro Memoriál Ing. Findejse bude spuštěno 2 měsíce před uzávěrkou

Přihlášky přijímáme:

a/ on-line na www.dogoffice.cz nebo

b/ poštou: zasílejte (s kopií PP a dokladu o platbě) na adresu: Drahomíra Hřebíčková, Chelčice 36, 389 01 Vodňany

Přihlášky zaslané e-mailem nebudou přijaty!

Pro případné informace o výstavě volejte na telefonní čísla:

Karel Peroutka: +420 605 716 618

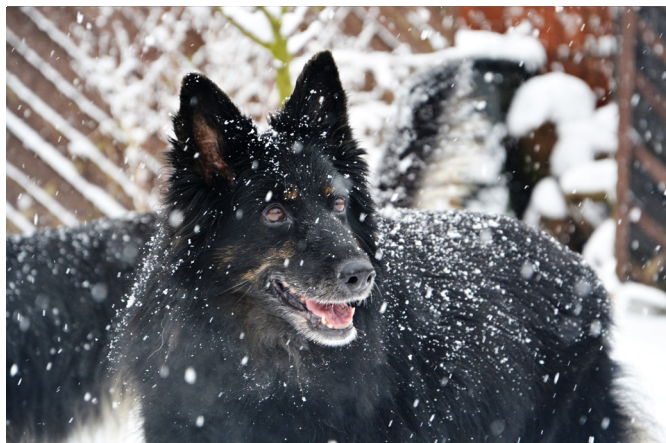
Drahomíra Hřebíčková: +420 603 502 528

Nebo pište na e-mail: vystava.chodskypes@seznam.cz

Výstava – rozdělení do tříd:

Třída štěňat	4 – 6 měsíců
Třída dorostu	6 – 9 -měsíců
Třída mladých	9 – 18 měsíců
Mezitřída	15 – 24 měsíců
Třída otevřená	od 15 měsíců
Třída pracovní	od 15 měsíců s doloženým pracovním, mezinárodním certifikátem
Třída vítězů	od 15 měsíců s uznaným mezinárodním, či národním titulem šampióna, titulem Národního vítěze, Klubového vítěze nebo Vítěze speciální výstavy, Evropského vítěze, Světového vítěze
Třída veteránů	od 8 let
Třída čestná	od 15 měsíců, je přístupná pro psy s uznaným mezinárodním či národním titulem šampióna, titulem Národního vítěze, Klubového vítěze, Vítěze speciální výstavy, Evropského vítěze, Světového vítěze, bez nároku na CAC. Zadává se známka a pořadí
Třída mimo konkurenci	od 15 měsíců, v této třídě je možné vystavit psy bez nároku na klasifikaci a pořadí

Přihláška do třídy pracovní a vítězů, musí být doložena fotokopii pracovního certifikátu a získáním daného titulu.

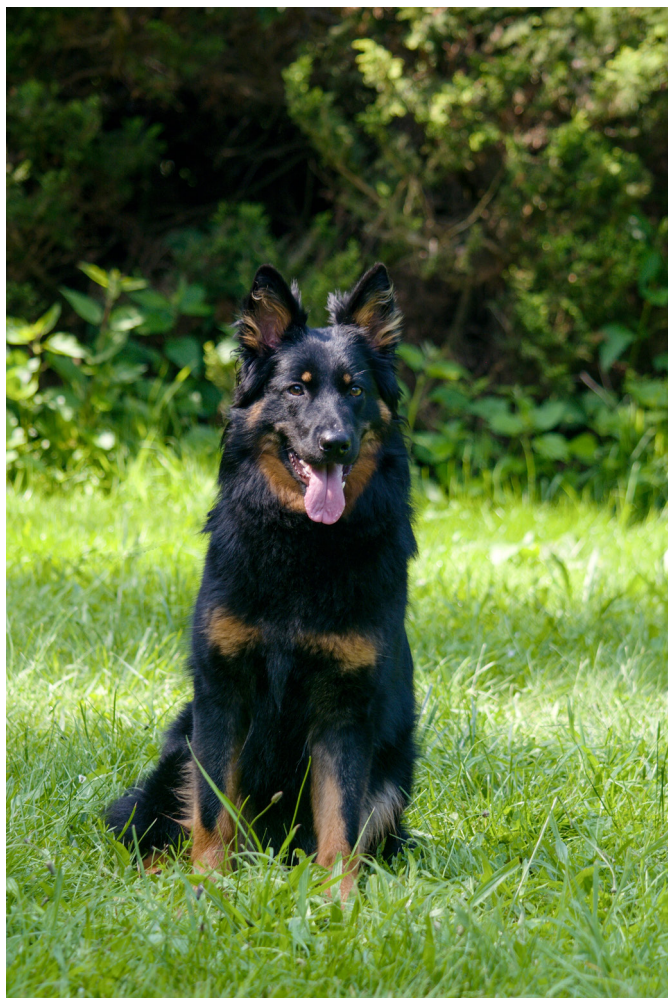
Empathia Vita canina

štěně z Nizozemí

Výstava – soutěže

Nejlepší štěně	do soutěže nastupuje pes a fena s oceněním „Velmi nadějný 1“ ze třídy štěňat
Nejlepší dorost	do soutěže nastupuje pes a fena s oceněním „Velmi nadějný 1“ ze třídy dorostu
Nejhezčí pracovní pes	do soutěže nastupuje nejlepší pes a fena ze třídy pracovní s oceněním výborný 1 – CAC
Nejhezčí pár psů	pro psa a fenu, kteří byli na této výstavě posouzeni a jsou v majetku jednoho majitele
Nejlepší chovatelská skupina	minimálně 3 a maximálně 5 jedinců pocházejících od jednoho chovatele, minimálně od dvou různých otců nebo matek. Jedinci byli na této výstavě posouzeni, nemusejí být v majetku chovatele
Mladý vystavovatel	I. kategorie: vystavovatel starší 9 let a mladší 13 let II. kategorie: vystavovatel starší 13 let a mladší 17 let

Agirra Midumo

Cinderella ze Zdonína

Výstava tituly:

CAJC	může být udělen ve třídě mladých psu a feně oceněným známkou výborný 1
CAC	může být udělen v mezitřídě, třídě otevřené, pracovní a vítězů psu a feně oceněným známkou výborný 1
Res. CAC	může být udělen v mezitřídě, třídě otevřené, pracovní a vítězů psu a feně oceněným známkou výborný 2
BOJ-Nejlepší mladý	do soutěže nastupuje pes a fena, kterým byl na této výstavě zadán titul CAJC
BOV-Nejlepší veterán	do soutěže nastupuje pes a fena, kteří obdrželi ve třídě veteránů na této výstavě ocenění výborný 1
Vítěz Memoriálu Ing. Findejse – pes	do soutěže nastupuje nejlepší pes z konkurence výborných 1 – CAC (z mezitříd, třídy otevřené, pracovní a vítězů)
Vítěz Memoriálu Ing. Findejse – fena	do soutěže nastupuje nejlepší fena z konkurence výborných 1 – CAC (z mezitříd, třídy otevřené, pracovní a vítězů).
BOB	soutěží pes a fena ze třídy mladých s titulem CAJC, oba vítězové tříd veteránů se známkou V1, výborní 1 ze tříd čestných (pes a fena) a vítězové Memoriálu Ing. Findejse pes a fena
BOS	do soutěže nastupují nejlepší mladý pes a fena, nejlepší veterán pes a fena, výborní 1 ze tříd čestných (pes a fena) a nejlepší dospělí jedinci pes a fena (vítěz Memoriálu Ing. Findejse) opačného pohlaví než je jedinec, který obdržel titul BOB

Tituly nejsou nárokové a udělují se jen při mimořádných exteriérových kvalitách jedince.
Titul může být udělen bez ohledu na počet předváděných jedinců.

Doklady nutné pro účast na výstavě

- originál průkazu původu nebo potvrzení plemenné knihy, výkonnostní knížka
- očkovací průkaz s platným potvrzením o očkování proti vzteklině, psince, hepatitidě a parvoviroze. Třída baby – stačí očkování Trivirovac, nejméně však 30 dnů staré.
- člen KPCHP – průkaz KPCHP s dokladem o platbě na rok 2021
- vstupní list, který každý obdrží na svůj e-mail 10 dní před výstavou

VETERINÁRNÍ PODMÍNKY:

Psi musejí být doprovázeni platným očkovacím průkazem nebo pasem obsahujícím záznam, že pes má v době přemístění platné očkování proti vzteklině. Psi z členských zemí EU a třetích zemí musí splňovat podmínky dané nařízením Evropského parlamentu a Rady 998/2003 z 26. 5. 2003. Psi musí být klinicky zdraví.

Všeobecná ustanovení – výstava:

Na výstavě se posuzuje podle výstavního řádu FCI a ČMKU. Pro zařazení do třídy je rozhodující věk psa v den konání výstavy, ostatní podmínky musí být splněny v den podání přihlášky. Pokud nejsou doloženy certifikáty pro zařazení do třídy pracovní nebo vítězů, zařadí pořadatel psa do třídy otevřené. Pokud vystavovatel neuvede třídu (a psa je možno podle věku zařadit do více tříd - mladých, mezitřída, otevřená), zařadí pořadatel psa do třídy otevřené.

Z účasti na výstavě jsou vyloučeni:

- a) Psi, kteří nejsou uvedeni v katalogu. Výjimku tvoří psi, kteří nejsou prokazatelně uvedeni v katalogu vinou pořadatele a psi, jejichž posouzení je podkladem pro zařazení do Pomocného registru.
- b) Psi nemocní, podezření z nemoci, po úrazu, feny v druhé polovině březosti, feny kojící a háravé feny.
- c) Psi v majetku osob, kterým bylo odňato právo vystavovat.
- d) Psi nebezpeční – kousaví a agresivní vůči lidem a psům.
- e) Psi s kupírovanými ušima.

Vystavovatel souhlasí se zveřejněním své adresy v katalogu a výsledků na stránkách klubu. Dále vystavovatel souhlasí se zveřejněním zdravotních výsledků na stránkách klubu.

Neúčast na výstavě z jakýchkoliv příčin nezakládá nárok na vrácení poplatků.

Nebude-li se moci výstava konat v plánovaném termínu (nebo v náhradním) z důvodu COVID19, budou výstavní poplatky vráceny.

Protest

Protest proti rozhodnutí rozhodčího není přípustný. Protestovat lze pouze z formálních důvodů, tj. pro porušení výstavních předpisů nebo propozic výstavy. Protest musí být podán písemně současně se složením jistiny 800,- Kč ve výstavní kanceláři v průběhu posuzování. Nebude-li protest uznán jako opodstatněný, jistina propadá ve prospěch pořadatele výstavy.

Výstavní poplatky:

variabilní symbol: papírové přihlášky – telefonní číslo majitele psa
on-line přihlášky – vygeneruje systém
specifický symbol: on-line přihlášky – telefonní číslo majitele psa

v Kč	člen klubu	nečlen
za jednoho psa včetně katalogu	400,-	650,-
za každého dalšího psa	350,-	500,-
dorost, veterán, štěňata, třída čestná, mimo konkurenci a soutěže	200,-	300,-

Storno přihlášky jsou možné pouze do konce uzávěrky.

Inzerce v katalogu (variabilní symbol 05):

celá strana 800,-
½ strany 400,-

Poplatky uhradte na účet klubu:

Klub přátel chodského psa, U Pergamenky 3, Praha 7, PSČ 170 00
číslo účtu: **162705919/0300**
IBAN: CZ07 0300 0000 0001 6270 5919
BIC: CEKOCZPP

Informations about foreign payments:

Foreign exhibitors must pay all the bank charges!!

Genesis a C'est La Vie z Konické skály

Xerron Bryvilsár

Uplynuly dva roky od mezinárodního uznání

Dne 29. 4. 2019 potvrdilo Prezidium FCI rozhodnutí Generálního zasedání FCI o prozatímním uznání našich dvou národních plemen, chodského psa a pražského krysaříka.

Schválení bylo z velké míry ovlivněno precizní předváděčkou našeho plemene 13. 4. 2019 na Zámku Ohrada v Hluboké nad Vltavou. O této události již samozřejmě klubový Zpravodaj psal.

Jako první české národní plemeno byl FCI uznán český teriér (roku 1963) a rok poté český fousek. V roce 1994 byl FCI uznán československý vlčák, kde předkladatelem a garantem je Slovensko, ale i česká kynologie uvádí ČSV jako své národní plemeno (vždyť jeho zakladatelem a otcem je Ing. Karel Hartl). Další dvě česká národní plemena, zatím neuznaná, jsou český horský pes a český strakatý pes.

Prozatímní uznání plemene FCI je na dobu 10 let. Již nyní máme však všechna práva a povinnosti jako mezinárodně uznaná plemena. Výjimkou je to, že naše plemeno nemůže na mezinárodních výstavách získat titul CACIB a nemůže mu tedy být přiznán titul Mezinárodního šampióna krásy (C.I.B.).

Čas ale rychle uteče a budeme připravovat podklady pro podání žádosti o „definitivní mezinárodní uznání FCI“. Do té doby nelze měnit standard plemene, nesmí ze „zmírňovat chovné podmínky“, ale o ničem takovém ani neuvažujeme. Stále je nutno monitorovat nepovinná zdravotní vyšetření, vyhodnocovat informace od majitelů CHP poskytnuté prostřednictvím Dotazníků sledovanosti zdraví. Také nás bude čekat zpracování analýzy genetické populace (případně doplnění dalších jedinců v liniích), spolupráce se zahraničními kluby pro chodské psy a předávání informací, zpracovávání mnoha statistik dalších údajů.

Ještě chci, zejména pro nové majitele chodských psů, připomenout některá letošní výročí. Před pěti lety pořádal náš klub první prestižní Evropskou výstavu chodských psů, a to velmi vydařenou a chválenou jak ze strany účastníků, tak z řad VIP hostů. Tento náš úspěch byl mnohokrát zmiňován v české kynologii.

Letos 21. listopadu oslavíme 30. výročí založení našeho klubu. Ustavující schůze byla ve Vrbně pod Pradědem v čele s Ing. Findejsem. Účastnilo se jí 27 lidí, kteří odcházeli již jako členové Klubu přátel chodského psa.

V loňském roce to bylo již 35 let od narození prvního registrovaného vrhu CHP, a to v chovatelské stanici „na Barance“ pana Leopolda Hykela (také jeden ze zakládajících členů klubu a nadšenců). Pan Leopold Hykel byl pozván jako VIP host na naši Evropskou výstavu CHP. Při zahájení výstavy pronesl několik vřelých a dojatých slov. V zákulisí jsme spolu hodně hovořili a opravdu byl velmi hrdý, dojatý a dle jeho slov vděčen za to, čeho všeho jsme s naším chodským psem dosáhli. Hodně jsme vzpomínali, byla to opravdu srdeční záležitost. Když už jsem u té nostalgie, tak je velmi milé, že přítomna byla i vnučka Ing. Jana Findejse, která je stále s chodským psem v kontaktu, i když toto plemeno nechová. Prostě vyrůstala v prostředí, kde pojem „chodský pes“ byl na denním pořádku a ideu svého dědy – zakladatele plemene Ing. Findejse – sleduje doposud. Opravdu mi až „vyhrkla slza“, když mi na výstavě v Poličce říkala, jak vzpomíná na časy, když paní Findejsová volala na dědu: „Jendo, paní Kudrnáčová volá...“.

Čas plyne rychle, ale jsou věci, na které se nikdy nezapomíná

Jsem velmi ráda, že je nás stále mnoho, kteří chodskými psy prostě žijeme a stále se snažíme jít dál tím nejlepším směrem. Mnohé by se nepodařilo, kdyby nebyla kolem našeho plemene tak dobrá parta lidí schopná se domlouvat, naslouchat si, dělat i kompromisy, respektovat pravidla, pomáhat si a mít společný cíl.

Takže tímto závěrem děkuji všem, kterým leží budoucnost chodského psa na srdci a snaží se pokračovat v práci, kterou započal Ing. Jan Findejs. Těm, kteří se svým chovem snaží podílet na zachování fenotypu i povahových vlastností CHP tak, jaká byla původní myšlenka na počátku jeho šlechtění. Věřím a doufám, že chov našeho plemene neklesne v důsledku jeho popularity a zájmu a nedočkáme se poklesu „ve kvalitě“ tak, jako tomu bylo a je u řady tzv. módních plemen.

Děkuji

Jana Kudrnáčová

foto z akce na Zámku Ohrada v Hluboké nad Vltavou Jan Tichý

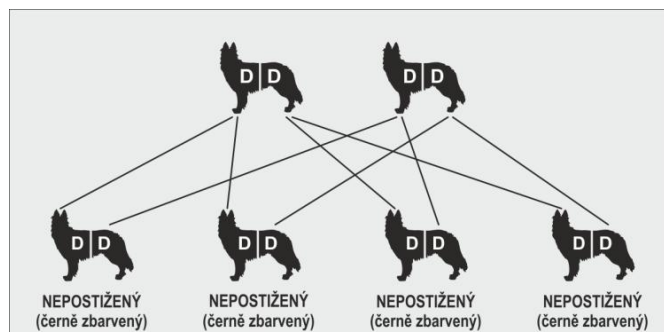

Lokus D (Dilution)

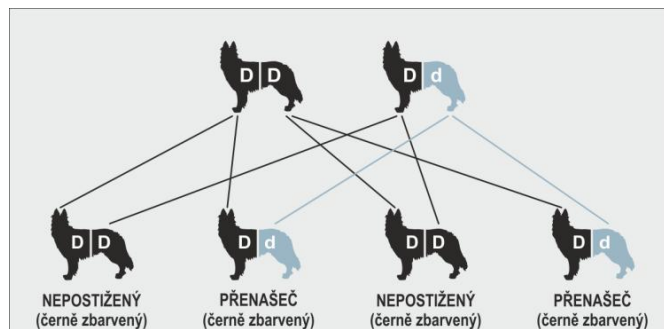
Většina současných plemen psů má ve svém standardu jasně definované požadované zbarvení srsti. Zbarvení srsti a stejně tak typ srsti jsou dány geneticky. Tak tedy trochu genetického minima na začátek. Nejprve obecně. Tělo živočichů se skládá z buněk. Buňka obsahuje jádro, ve kterém je uchovávána genetická informace ve formě DNA. Tato DNA spolu s bílkovinami tvoří chromozomy. Gen je základní jednotka genetické informace (základní jednotka dědičnosti). Je to určitý úsek DNA na chromozomu. Gen se může vyskytovat ve dvou různých formách – tzv. alelách (gen se může samozřejmě vyskytovat i ve větším počtu forem – alel, ale to tady není podstatné). Obecně platí, že pokud jsou obě alely shodné, jde buď o dominantního homozygota (A/A) nebo o recesivního homozygota (a/a). Když jsou na párových chromozomech v daném lokusu přítomny různé alely, jde o heterozygota (A/a).

Lokus (opět obecně) je místo na chromozomu, kde se nachází příslušný gen. Konkrétně v souvislosti s Lokusem D je to gen MLPH (melanophilin gene). A dostáváme se konečně k Lokusu D, který nás zajímá. Zbarvení srsti ovlivňují dva hlavní pigmenty eumelanin (hnědý a černý pigment) a feomelanin (světlý a červený pigment). Lokus D (nebo chcete-li gen MLPH nebo klidně gen D) je zodpovědný za ředění eumelaninu, tj. ředění černého pigmentu (u chodského psa se tedy vyskytne jedinec, který není černý, ale šedý). Dědičnost ředění barvy je autosomálně recesivní a alela, která nese mutaci, se označuje „d“. To znamená, že u jedince s genotypem d/d se projeví šedé zbarvení.

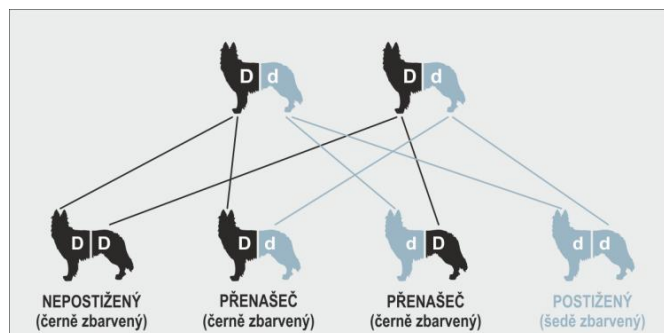
Modelové příklady (kombinace různých genotypů):

Spojení dvou dominantních homozygotů (nepostižený x nepostižený)

Spojení dominantního homozygota a heterozygota (nepostižený x přenašeč)

Spojení dvou heterozygotů (přenašeč x přenašeč)

Audrey Aurinko – Black z Janiny x Curly od potoka Lubě

Ostatní kombinace nás v tuhle chvíli nezajímají, protože chodští psi s genotypem d/d jsou automaticky vyřazeni z chovu. Podstatné je ale to, že pokud část populace není na Lokusu D testována, může se prostě čas od času stát, že dva černí rodiče dají šedého potomka. Nutno říct, že v chovu je to prostě běžná věc i u jiných plemen, a často jsou tyto barvy dokonce žádané.

S nestandardním zbarvením se ale často pojí i zdravotní problémy (např. v případě módního merle zbarvení to může být slepota nebo hluchota). V případě lokusu D, a tedy jedince d/d, to může být hlavně alopecie barevných mutantů (Colour Dilution Alopecia – CDA). Dochází k tomu, že pigmentová granula jsou v chlupu rozmístěna nerovnoměrně a zároveň se tvoří tzv. makromelanosomy (nadměrně velká pigmentová granula), a tím pádem jsou chlupy křehčí a více se lámou. Někdy se chlupy lámou nad úroveň kůže, jindy ani nevyrostají z chlupových folikulů. Vznikají vyulysalá alopetická ložiska, mohou se tvořit komedony a šupiny. Každopádně takováto srst a kůže vyžaduje mnohdy náročnou péči a ošetřování (speciální šampony s antibakteriálním účinkem, doplňky stravy atd).

Narodí-li se občas šedé štěně po netestovaných rodičích, je dobré vzít to jako fakt, z kterého vyplývá, že oba rodiče jsou přenašeči. Ideální je rodiče otestovat a příště jim vybrat odpovídajícího partnera. Dnes už stále více chovatelů nechává své psy a feny na lokus D testovat, takže výběr je poměrně široký. „Šedé“ štěně může prožít normální život, byť s rizikem dermatologického onemocnění. Co se testování týká, v případě šedého štěněte ve vrhu je vhodné kromě rodičů otestovat i sourozence, protože s největší pravděpodobností mezi nimi budou jak jedinci čistí (D/D), tak přenašeči (D/d).

Pro mě, jako pro chovatele, není lokus D problém. Díky genetickým testům vím, s čím mohu počítat a mohu to zohlednit při výběru vhodného partnera pro svou fenku.

MVDr. Martina Mrňová, CHS Aurinko

Akélka, aneb máme modré štěně

Na jaře 2019 jsme se s přítelem rozhodli, že koupíme dům. Do té doby jsme bydleli v bytě, v pátém patře bez výtahu, a tak pořídit si štěně nebylo možné. Jen se nám rozrůstala naše kočičí rodina. Pomalu se začalo stávat tradicí, že si každý rok domů pořídit nového přírůstek. Toho roku jsme si ale řekli, že už novou kočku prostě pořizovat nebudeme, ať se děje, co se děje. Je tedy pravda, že to jsme si říkali i rok před tím, a nakonec jsme si na podzim přivezli 14denního nalezenku z chalupy.

Brouzdali jsme po internetu a našli vysněný domeček. Stěhovali jsme se v listopadu 2019. S domečkem přišly nové možnosti, a tak místo kočky (ta by byla pátá a hlavně jsme si ji zakázali), jsem se začala poohlížet po vysněném štěňátku. Přítel vždy toužil po ČSV, ale to je jaksí nad moje schopnosti. Oba jsme měli zkušenosti s německým ovčákem a švýcarským ovčákem. Hledali jsme a hledali, až jsme narazili na chodského psa a započal se hon na štěňátku. Obepsala jsem několik chovatelských stanic a nic. Ukázalo se, že sehnat štěňátko nebude tak jednoduché

jak se zdálo, a opravdu to v některých chvílích vypadalo, jako že stalkujeme, spamujeme a bůh ví co ještě, nevinné chovatele. Naštěstí se ozvala jedna paní na facebooku, že jsou v očekávání, a tak jsme se připsali na pořádník. Jelikož ale život nejde jednoduše a má potřebu vás nakopnout, štěňátka nebyla. Pořád na ně vzpomínám i po té dlouhé době, a to jsem je nikdy neviděla. Smutně jsem si tehdy postěžovala kolegynce v práci, co se stalo. Kolegyně druhý den přišla s tím, že: „U nás ve vesnici se teď štěňátka někomu narodila, já se ti zeptám, jestli mají ještě nějaké volné.“ Slovo dalo slovo a my byli do pár dnů na návštěvě. Jak jednou ten chomáček uvidíte, je jasné, že bez štěňátka neodejdete. Zaujalo nás štěňátko, fenečka, které vypadalo jinak než ostatní. Jako že já prostě musím mít vždycky něco extra. Srst neměla takovou hladounkou, vypadala rozčuchaně, a jak se smotala do klubíčka, připomínala ovečku. Chovatelka štěňátek byla velmi příjemná a řekla mi vše, co jsem se zeptala.

Barva štěňátka mi hodně vrtala hlavou, a tak jsem se, snad z mladické nerozváženosti, pozeptala na facebookové skupině. To nikdy nedělejte, pokud chcete přimou, klidnou a jasnou odpověď. Teď už to vím taky. Musím říct, že něco takového jsem nezažila. Najednou se ozvalo hodně rozzlobených hlasů a já nakonec stejně nevěděla, co a jak má být. Naštěstí se našly i dobré duše, které místo láteření na štěňátko, byly ochotny zodpovědět mou otázku a dobrali jsme se toho, co jsem chtěla vědět. Hlavní, co jsem se dozvěděla, bylo, že to samozřejmě není první štěně chodského psa s modrou srstí, ale je jich málo. Dohledat pejska, který měl modrou srst také, dalo ohromnou práci.

Spousta pejsků s modrou srstí jiných ras trpí na alopecii, tedy plešatost a případně další neduhy spojené s ředěním barvy srsti. Ale u chodáků si nikdo zatím podobných neduhů prý nevšiml. Snad nebudeme první. Na internetu je mnoho zdrojů, ze kterých se dá v případě potřeby čerpat, a tak jsem si četla několik dnů v kuse. Víc polekaná jsem nakonec byla z komentářů pod mým příspěvkem než z toho, že by snad mohlo štěňátko v daleké budoucnosti něco být. A jelikož může onemocnět i „úplně normální štěně“, nebylo opravdu nad čím přemýšlet. Koupila jsem vybavičku a už jsem se jen těšila. Ještě párkrát jsme byli na návštěvě a málem jsem si odnesla prcka dřív, než bylo v pořádku, neb jsem ji tak spokojeně chovala, že jsem ji skoro zapomněla položit na zem při odchodu. Asi by mi to neprošlo, ale, víte co...

Od začátku to byla moje láska. Hledala jsem si i později co všechno modrá srst obnáší. Akélku podvědomě stále hlídám, co kdyby náhodou. Kromě barvy srsti jsou na ní extra výrazné oči. Jsou hodně světlé a první co jsem zkoušela, zdali štěndo vidí. Vidí dobře. Světlá barva jejich očí není v ničem omezující. Na druhou stranu díky tomu vypadá, jako „permanentně sjetá“, jak tomu říká přítel. Její barva srsti je opravdu výrazná, hlavně pokud ji vidíte s ostatními chodskými psy. Lidé ji jako chodského psa normálně poznávají i na ulici. Což je vzhledem k prozatímne menší známosti plemene opravdu zajímavé. Myslím, že převážně kvůli výrazným znakům.

Co je na ní hodně jinak, jsou její uši. Tam to i na částečnou alopecii možná vypadá, neb je nemá nasrstěné tak, jako její chodští kamarádi. Což jí ovšem v ničem nebrání, i když bych byla raději, kdyby měla na zimu trochu lepší „čepici“. Co se celkově týče srsti, tak Akélka vyniká chodskými znaky, má je krásně jasné. S věkem se jí čím dál víc dostává do popředí její „modrá“ srst, a tak má bílá místa v kožičku. Nejvýraznější jsou její „modrá kaťata“ a chlupy, které se jí barví vespu do bílo-modro-šeda. Výrazné je to za krkem na páteři. Nedávno jsem si všimla, že se jí barví srst na krku pod bradou a světlá. Uvidíme, co z toho bude, až to bude. V tomhle by mě asi trochu mrzelo, kdyby se jí znaky slily. Ale i jako blondýna bude krásná. Když už, tak už. Kde nemá druhou srst je hnědo-šedá. Vlastně celkově její podsada je hrozně světlá. Pokud Aki postavíte vedle její sestry, je to obrovský rozdíl v barvě. To už od začátku. Postupně je na ní však vidět, jak se barva proměňuje, tmavne. Celkově mě její srst vlastně baví, protože se tam vždy objeví něco nového, na co se dá zaměřit pozornost.

Aki má teď 10 měsíců a já čekám, až plně přerstí. Již nějakou dobu se mi zdálo, že začala línat, a tak jsme spolu započaly proces vyčesávání. Což je prý ohromná sranda, obzvlášť když vás panička nechá žmoulat ruku, aby mohla aspoň něco vyčesat. A když říkám žmoulat, myslím žmoulat, žužlat, naslintat (mimochoodem jediná věc, co nemám ráda). Nekousne, i kdybych jí ruku strčila do krku, tak mě snad nechá, ale moje ruka je dokonale, dokonale uslintaná... Nejspíš má potřebu mě čistit zpátky a já stále přemýšlím, jak ji vysvětlit, že to nepotřebuji a že si raději dám sprchu. Nakonec se to ale naučila vcelku rychle. Místo ruky teď fasuje plyšáka. Teď když mě vidí s hřebenem, tak se „vyprdelkuje“ stranou a čeká, až skončím. Ale

většinou má zatím trpělivost tak na jednu stranu a za hodinku možná tu druhou. Povahově je Akéla, z mého zaujatého paničkovského pohledu, úplně zlatý pejssek. Snaží se poslouchat, učí se vcelku rychle. To, co neumí správně, je moje chyba a pracuji na tom. Teď třeba zápasíme s chůzí na vodítku. Což byla u mě vždycky, i u předchozích pejsků, hrozná muka. Chtěla bych do budoucna zkusit s Akélkou rekreačně agility, protože to je první věc kam na cvičáku vždy zámířím. Všechny ty překážky ji nesmírně lákají a baví. K ostatním psům je snášenlivá a hravá. Miluje společné vycházky se svými chodskými kamarády.

Ze začátku jsem se bála, že nebude mít ráda vodu. Bůh ví proč, se jí k vodě a do vody už vůbec, nechťelo. Ale nakonec se z ní vyklubal úžasný nadšenec vodních sportů. Největší sranda je vběhnout do vody a pak se utíř o paničku.

K dětem je velice vnímavá. Chodí k nám na návštěvu, tedy v rámci momentálních možností, různě staré děti a ona je na ně hrozně opatrná. Zatím vlastní děti nemám, což asi u nás doma vysvětluje to množství zvířectva včetně rybiček a afrických šneků. (Mimochoodem, nechce někdo šneka?) A úžasně si hlídá, kde děti jsou. Když se nám třeba zaběhne nějaké dítě za roh, Aki sedí a kouká, kam se vydalo. Vždy se přesune tak, aby bylo na dohled, případně je dovede zpátky, když se jí zdá, že už je od nás dost daleko. Je to zlatíčko.

Kočky, které doma máme, nejsou problém a všichni tady jsou k sobě užasně tolerantní. Kočky tedy tiše čekají, až se naše prepubertální telátko trochu uklidní a přestane je „doprovázet“ ke schodům. Jinak tak nějak lehce žalí na kočky v náruči. To vždycky nejprve čichnu očmouchá, jak nejvíc to jde, oňafe a ožďoube všechny nožičky za, myslím, sprostého, mňaukajícího protestu, a začne mi nosit hračky. Protože hej, paničko, teď si hrozně moc potřebuješ se mnou hrát a kočka tě nezajímá. Vývojově, z neoborného pohledu, mi přijde na tom stejně jako její vrstevníci. Máme možnost se scházet hned s několika stejně starými pejsky. Velikostně je tedy Akéla o něco větší než ostatní, ale to i „naše ségry“ jsou poněkud větší. Zuby má vyměněné, tlapky rostou správně a žádná není do strany, či něco podobného.

Teď se připravujeme na svod, abychom se, jak se říká, předvedli a ukázali světu. Přála bych si, aby už na svod měla lepší srst, tak uvidím, jak to vzhledem k současným omezením vyjde. A až na svodu budeme, můžete Akélčina modrá kaťata vidět naživo.

Andrea Čiháková a Akéla od Mlžné řeky

Závody CACIT Všestary

Ve dnech 2. až 4. října 2020 se ve Všestarech konal tradiční krásný závod „exotických“ či „málopočetných“ plemen (bez belgických a německých ovčáků) se zadáním titulů CACT a CACIT. Pro některá plemena byl zároveň Mistrovstvím republiky. Dle MZŘ se soutěžilo ve třech kategoriích: IGP 1, IGP 2, IGP 3.

V nejvyšší kategorii nastoupilo 44 psů různých plemen a mezi nimi i můj chovný chodský pes Junkers Valaimdar, a to vůbec poprvé na tak významném závodě. Připravovali jsme se na něj prakticky už od jara a byl to pro nás oba velký zážitek

V pátek nás na místě čekalo rozlosování. Jako první v sobotu ráno nám začaly obrany. Při této první disciplíně se nám bohužel nedařilo. Pravda, byl jsem trochu zklamaný hned takhle na začátku, ale Junkymu jsem věřil, že se v dalších disciplínách neztratí. Tím pádem bylo dost času až do odpoledních hodin podívat se na ostatní soutěžící.

O půl šesté přišly na řadu stopy. Na suché a ne moc hezké hlíně a navíc v silném větru Junky bojoval jak to umí a byl až na malou chybu přesný, intenzivní a šel s chutí od začátku až do konce. Bohužel neoznačil poslední předmět. Myslím si, že v daných podmínkách bylo 85 bodů od rozhodčího slušný výsledek. Konečně nám stouplo sebevědomí a mohlo se nám i lépe spát.

V neděli pro nás začínala poslušnost v 10:50. Až na drobné chybičky jsme dostali 85 bodů. Nejvíce bodů nás stálo vysílání vpřed. Přesto pan rozhodčí vyzdvihl krásné předvedení psa s radostným projevem po celou dobu. I já jsem z toho měl dobrý pocit, protože můj chodáček pracoval pro mě a jsem na něj pyšný. Proto nesmím zapomenout poděkovat všem, co se na tomto závodě podíleli, a doufám, že se letos zase uvidíme.

Od Junkyho dvou měsíců jsme pomaličku začali pracovat a opravdu mohu s klidem říct, že ho to bavilo a baví dodnes. I přes náročnou koronavirovou dobu jsme si na sebe vždycky udělali čas a doufám, že všechnu tu píli a odhodlání budeme moci ještě někde ukázat. V tom mě podporuje nejen rodina, ale hlavně ZKO 1038 – Třebíč-Bažantnice, partačka Petra M. a figuranti, kterým za vše děkuji.

Sportovní kynologie mě naplňuje a kdo se jí věnuje, ví, že připravit psa na závody není nic jednoduchého. Spousta obětovaného času za to ale stojí.

Pavel Fiala

Hluchý pejsek? Nevadí. Lidské předsudky – to vadí!

Tak jsem se vám vrátil... (ne, to neřiká Švejk paní Müllerové, to říká naše štěně). Po všech těch peripetích a problémech, které provázely náš příchod na svět, protože jsme se narodili operaci u paní veterinářky, pak maminka přišla o mlíčko a my měli strašlivý hlad a neuměli jsme pít z flašky s dudlíkem. Naštěstí se našla hodná teta Baruška, která nás uměla vykrmit a udržet ze začátku při životě, a pak už jsme uměli trochu baštit a naši dvounožci nás krmili šestkrát za den kašičkami, my jsme vyrostli a přišli si pro nás naši noví páničkové a paničky.

Moje nová panička se ze mě sice radovala, ale nějak jsme se neuměli domluvit a časem zjistila, že ji neslyším. To jí vadilo, a tak za pár týdnů si pro mě přijeli moji staří dvounožci i s mými starými domácími psími kámoši, které jsem hned poznal a ukazoval jim svoji boudu a lavičku a zahradu. A prostě jsem s nimi úplně normálně nastoupil do plechové budky na kolečkách, a jeli jsme zase zpátky tam, kde jsem byl od začátku vlastně doma. Tak mě tu máte zase a budu řádit na dvoře, zlobit maminku, která si se mnou už nechce hrát, a okusovat ostatní kámoše, kteří mi vždycky umí ukázat, co se má dělat. Ono se to vyplácí, koukat na ně, protože když někde naráz běží, je na konci nějaká švanda nebo pamlsek.

Ano, vrátil se nám a nám se nechtělo věřit, že by neslyšel. Nebylo to vůbec v tom chumlu štěňat poznat, že by se choval jinak než ostatní. Na veterině nám řekli, že snad jediné Bayer test ukáže, jak to vlastně má štěně se sluchem. Jeli jsme tedy do Poděbrad na kliniku. Bohužel, oboustranná úplná hluchota. Safryš, co teď? Nechtěla jsem si nechávat zatím žádné

štěně z vrhu, natož psa, dvě choďandy a výcvik s tou starší mi stačí až nad hlavu. Jak se tedy s ním vlastně domluví, když můžu volat jak na lesy a je to k ničemu. Hlasivky si můžu uřívat a povely fuj či nesmíš vůbec nefungují. Jak ho pokárat, jak ho pochválit, jak ho něco naučit... to má zůstat navždy jako nádvorní voříšek? To by byla přece škoda, je po šikovné fence. Těžké rozhodování, a ještě těžší pak najít něco o práci s takhle postiženým psem někde v literatuře nebo na internetu. Lidé se s tím, že mají hluchého psa doma nebo hluchého psa ve vrhu, samozřejmě nechlubí. Na očkování mi paní veterinářka taky moc kuráže nedodala. Povídala, že si prostě hluchý pes bude žít svým vlastním životem bez ohledu na okolní dění, snad že se ho podaří naučit, že se venčí venku a nedělají se nemravnosti v baráku. To ale mají psi tak nějak částečně vrozené a dá se to bez problémů zvládnout.

No uvidíme, dali jsme se do boje, musíme bojovat. První porada byla u Pavla Bradáče, který učí lidi, jak komunikovat se psy a jak jim rozumět. Nikdy se s hluchým psem také neseťkal, ale popřemýšlel a poradil, jak naučit přivolání pomocí elektrického obojku. Zároveň u něj proběhla intenzivní socializace s ostatními přítomnými psy a následovalo nejen učení přivolání pomocí obojku a pamlsků, následovala i rozsáhlá socializace, aby poznal ve štěněčím věku vše, s čím by se mohl časem setkat a nebál se toho, i když to doma nebo ve vsi nemáme. Jízda vlakem, metrem, jezdcí schody, provoz aut na rušné silnici, jízda autobusem, chůze podle trati, kde jezdí vlaky (neslyší, ale vnímá rázy, rány, ořesy a snad i hluk ze země packami nebo celým tělem, když leží). V rámci socializace (a výcviku samozřejmě) jsme od štěněčeho věku chodili na cvičák, učili se překonávat překážky, a hlavně cvičili chůzi u nohy s naváděním rukou místo hlasových povelů. Každé postavení ruky a její pohyb má svůj přesný význam, který nesmím splést nebo to udělat jinak – nevěděl by, co po něm chce.

Protože jsem členkou Záchrané brigády kynologů, ve čtyřech měsících byl s námi poprvé na výcvikovém táboře u Lipna, kde poznal nejen další pejsky a lidi, ale také záchranářské překážky, houpačky, tunely na prolézání, všelijaké i nepříjemné povrchy, které se musel naučit překonávat (zkuste si jít po vrstvě PET lahví, ať máte představu), a také hledání lidí schovaných pod plachtou, štěkání na povel za pamlsek, ježdění na člunu po přehradě a dokonce i slaňování. Komenského „škola hrou“ v praxi. Psi i lidská.

Přešly prázdniny a na semináři Františka Šusty o komunikaci se zvířaty, kde jsme se byli také něco nového přiučit a poznat, pan Šusta prohlásil, že ten hluchý pesek nemá podle jeho pozorování absolutně žádné komunikační problémy. Sluch nahradil očima, sledováním a neustálým kontaktem.

Přišlo další očkování u paní veterinářky (pořád chodíme k té samé, která ho vlastně přivedla na svět) a když se přivítali, protože tam chodí jako domů, nestačila se divit, jak nám hluchounek funguje, jak komunikuje, jak dobře „poslouchá“.

Ovoce přinesly nekonečné hodiny trpělivé práce a přemýšlení, jak mu vysvětlit třeba banální aport, natož volno s přivoláním. To, co se běžnému psovi vysvětlí deseti opakováními, je tady samozřejmě násobně těžší. Kolegové v brigádě říkali také, že je šikovný. A co mu chybí na jednom smyslu, že by mohl mít přidáno na jiném.

Zkoušeli jsme tedy mimo základní výcvik pomalu krůček po krůčku i stopování. Psi mají vrozené umění čichání, ale vysvětlujte hluchému, že má čichat tady, kde je udělaná stopa, a ne u stromu, kde se venčí psi z pulky ulice. Opět škola hrou, hromady pamlsků ať už ve stopě, tak jiných jako odměny. Postupně jsme se naučili základní poslušnost i s odložením, překážky i stopování a označení předmětů na stopě, kdy psovod stojí za psem. Jak mu ale vysvětlit, že si má lehnout, když jsem na druhém konci stopovačky metry pozadu? Stopovačku nakrátko, najde předmět, očichá ho, zda je správný a patří ke stopě, no a podívá se na mě, co to jako má být? Výborně, našel, určil, zeptal se, pochvala a pamlskek. A teď připojíme povel lehní. Pohybem ruky, jak jinak. Desetkrát, dvacetkrát, padesátkrát, než si to zafixuje. Pak na delší a delší stopovače, až předměty označuje a zalehává už bez ukazování. Neustále samozřejmě odměny, protože ani kuře zadarmo nehrabe, natož pan choďák. Vysvětlit mu, co a jak po něm chci, je u každého nového prvku práce na bednu pro nás oba. Musí si na hodně věci přijít sám, hlasem a povelům mu nijak nemůžu pomoci, jen pohyby rukou nebo hlavy. Tak máme naučeno, že kývnutí je souhlas, zavrtění hlavou nesouhlas. Vypozorovala jsem ale, že na co si po delším přemýšlení „přijde sám“, to si potom pamatuje velice dobře. Naše společná práce, neustálá práce, nás oba naučila přemýšlet. Škoda, že mu do hlavy a do myšlenek nevidím, byl by to možná zajímavý pohled.

Ne všechno, co běžně dělají pejskové bez hendikepu, ale můžeme dělat – vzhledem k tomu, že se po mě často otáčí, hlídá si mě, čeká na nějaké povel a pokyny, nemůžeme se jít proběhnout a projet na kole nebo třeba, aby v postroji tahal sám koloběžku.

Na jaře jsme si chtěli vyzkoušet, jestli dokáže jít po stopě i bez použití pamlsků v naprosto neznámém prostředí, a zúčastnili jsme se stopařského závodu chodských psů v Budišově nad Budišovkou. Řekla jsem si, že prostě přinejhorším pojedeme na placený trénink, a ono z toho bylo nakonec první místo v kategorii ZM.

Stále pracujeme na zdokonalování toho, co už umí. Učíme se rozlišovat individuální pachy, připravujeme se na stopařské závody a z čeho mám opravdu radost a dalo mi to impuls do další práce – splnili jsme vstupní zkoušku ZZZ do Svazu záchranných brigád (poslušnost, dovednost, speciální cviky a cizí stopa), a to je náročné i pro mnohé zdravé psy a jejich psovody.

Závěrem nezbyvá než zdůraznit, že výcvik takto postiženého psa je opravdu práce na dlouhé lokty, neustálé hledání cest a vrácení se ze slepých uliček, ale cokoli se nám podaří naučit, je vždycky velkou motivací pro to pokračovat dál. I kdyby se nám třeba už nepodařilo dosáhnout nic dalšího, naučil mě jednu důležitou věc – trpělivost, a to, že nic nejde hned. A také to, že je lepší se o něco pokusit než nedělat nic a nechat psa růst jak dříví v lese. Člověk časem lituje spíš toho, co neudělal a mohl, než toho, co udělal.

Lucie Kalašová a Timi (Anytime ze Zdonína)

Annie, naše srdíčko!

Můj život se ubíral rychlým tempem ve víru sportu – volejbal, a péči o tři malé děti. Do toho jsme si postavili dům. Velká zahrada se nabízela i pro nějakého psiho kámoše. Konečně bylo dostavěno a všichni svorně jsme začali hledat vhodné psí plemeno. A každý chtěl něco jiného. Já kavkazana, našťáště chovatel, kterého jsem oslovila, byl člověk rozumný a po rozhovoru rozhodně toto plemeno nedoporučil do naší otevřené, mírumilovné a velké rodiny a domu bez oplocení. Děti chtěly kokršpaněla. To bych tedy raději plyšáka!

Protože jsem již spoustu let odebírala časopis Pes přítel člověka, upoutal mě článek o chodském psu. Navíc zde byla nádherná fotka chodčáků, a rodina udělala kompromis. To by šlo! Vnutili jsme se s rodinou k poradkyni chovu a ta nám řekla vše, co jsme potřebovali vědět. Druhý problém nastal při rozhodování pes-fena. To nám také chovatelka, k mé spokojenosti, doporučila, když jsme jí řekli, že naše zahrada je plná mladých keřů a záhonků s květinami a zeleninou a nikde žádný plot. Kluk raději ne!

A už jsme se mohli začít těšit. V tom roce se narodilo nějak málo feneček, takže holčička od chovatelky nedopadla, byli jsme druzí na řadě a narodila se jenom jedna. Chovatelka nás „přehodila“ na jiného chovatele, pana Šolce, a vybrala nám krásnou fenečku, narozenou 25. ledna 1999, které jsme dali jméno Annie. Milovali jsme ji od prvního okamžiku. Celá rodina kolem ní skákala. Byl to vlastně náš první pes s PP. Do té doby u rodičů byli jenom voříšci, které jsem samozřejmě dle svého nejlepšího svědomí a vědomí cvičila.

Asi po 14 dnech se nám štěňátko jakoby sesypalo. Záškuby v tělíčku, nevnímala... Šílený strach jsme měli! Trvalo to chvíli... Bylo

velké vedro, v té době Annienka nechtěla pít vodu z vodovodu, tak jsme jí napouštěli vodu ze studny. Uklidnili jsme se, že se nejspíš málo napila, svojí aktivitou se vyčerpala a vedro udělalo své... Tyto záchvaty se ale objevovaly čím dál častěji, byly silnější a silnější. Delší, děsivější, opakovaly se i vícekrát za den. Navíc přicházely v kteroukoliv denní i noční dobu, bez ohledu na roční období. Veterinář vše bagatelizoval, vymýšlel, proč se to mohlo stát, neboť když jsme přišli, tak Annie samozřejmě již byla bez příznaků. A tak Annie vyrůstala tak, jak jiní aktivní psi v té době. Cvičák. Stopy, poslušnosti, obrany.

V té době internet ještě nebyl, aby člověk mohl najít odpovědi na své otázky. Hledali jsme jiného veterináře, který by třeba věděl víc. A našli. MVDr. Federsel byl mladý veterinář, který Annience udělal spoustu vyšetření. Jak krve, tak fyzických testů, ultrazvuku... A jeho diagnóza – idiopatická epilepsie. Ještě jsme mohli jít na další vyšetření na kliniku do Brna, ale doktor si byl jistý na 100 %. Takže léky na celý život. Velmi pomohla i kastrace, neboť kolísání hormonů byl jeden ze spouštěčů záchvatů. A život s epileptikem pokračoval, to už byly Andulce skoro dva roky.

Díky medikaci byly záchvaty mírnější, kratší. Ale přicházely tak jak dřív. Neočekávaně, kdykoliv... Samozřejmě i na veřejnosti. A vždy se našel nějaký chytrolín, který radil, že nejlepší pro ni by bylo ji uspat. Ale ona měla opravdu radost ze života, a tu radost dávala i nám. Brala léky, docházela na kontroly. Veterinář hned na počátku svolil, že můžeme chodit na cvičák. Asi si představoval, že tam někde chodíme v řadě a hrajeme si. Ale my jsme už měly za sebou zkoušku ZOP, ZM, ZPU 1, ZPU2 a chystaly jsme se na ZVV1. Tedy od počátku všestranné zkoušky. A bavilo nás to! Annie vynikala v pachových pracích, měla úžasnou poslušnost.

Obrany byly nejslabším článkem naší princezny. Jenže tenkrát byly stopy v plenkách. Buď všestrannost, nebo nic. Dodnes tvrdím, že

obrans dělala jenom kvůli mně. To její hopa, hopa kolem zástěn rozesmálo nejednoho rozhodčího. Ale vše splnila. A hlavně musela vždy vědět, kde je její nejmilovanější člověk. Můj manžel. Mě poslouchala a měla mě ráda. Jeho neposlechla snad v ničem, ale milovala ho. A tak po různých pokusech jsme zjistili, že když bude sedět na určeném místě, Annie se občas nenápadně mrkne tím směrem, ale je v pohodě a funguje. Což bylo super, neboť do té doby jsme jakoby fingovali manželovy odjezdy z cvičáku, loučili se, mávali... No nás někdo pozorovat... A pak jsme zkusili toto a bylo po problému naší závislačky.

Pokud závody byly ve všech třech kategoriích, tak jsme s Annie měly velkou šanci na bednu. Svoji stopou nahnala často i 100 bodů, poslušnost se také pohybovala zhusta nad 90 bodů. A obrany, pokud zvládla, tak byly nejslabší, ale bodově výsledek byl skvělý! Annie zvládla levou zadní zkoušku ZPS 1 a ještě v téže roce i zkoušku ZVV2.

Epilepsie nás provázela věrně celou dobu. Záchvaty byly většinou mírnější, nevypozorovali jsme, že by to na něčem záleželo. Sledovali jsme i předpověď BIO. Někdy přišel záchvat i v noci, v období, kdy nebyly žádné aktivity. A stávaly se situace, že závod byl rozehrán pro nás skvělým způsobem – stopa i poslušnost. A pak třeba přišel záchvat a znamenal konečnou...

Jak nám Annienka stárla, závodily jsme hlavně dle FH 2 a IPO-FH. Andulka mi neustále dokazovala, že chce, že umí! A tak jsme zkusili

i Mistrovství MSKS stopařů a umístily jsme se na druhém místě, pouze bodík za vítězem! I to nás nakoplo a zkusily jsme s Annienkou Výběrový závod na Mistrovství ČR stopařů. To bylo již Annience skoro 8 let. První jsme pořádali v domovské Lukové. Zde Annie zvládla stopu za dobře, stejně tak na dalším VS v Říčanech. Tady se umístila na druhém místě a na Mistrovství ČR tak postoupila na čtvrtém místě. Bohužel zde se nám vůbec nedařilo, ale to už nebylo až tak důležité. Bylo to moje první vícedenní mistrovství a dodnes vzpomínám na skvělé lidi, kteří zde byli.

S dalšími psy, kteří přišli postupně do naší domácnosti (u nás byli psi vždy doma, ne v kotci) Querrou z Hükelovy vily jsem byla na Mistrovství IPO ČR, s další fenkou Jarrou na Mistrovství ZVV 3, ale atmosféra, vstřícnost, lidi – to se vůbec nedá se stopařinou srovnat.

Bohužel pro Annienku čas běžel moc rychle. A když jsem přešla na stopařinu, tak už byla stará a náročnost stop již byla na hraně jejích možností. Někdy se dařilo, někdy ne. Jenom tak pro formu jsme ještě s Andulkou sjely tenkrát nové zkoušky FPr 1-3. Její poslední zkouška byla v devíti letech. Na tu zkoušku ráda vzpomínám, neboť když Annie otráveně přišla k nášlapu, předpokládala opět dlouhou tříhodinovou a učila pouze hodinovku, tak zamávala ocasem a její rychlost čuchání byla k popukání. Ale práce byla hodně přesná. Vybojovala si 98 bodů. A mohla jít do důchodu. Protože byla pořád hodně aktivní, ještě jsem ji nechala závodit v kategorii ZZO, kam jako seniorka mohla nastoupit. Ostudu neudělala nikdy.

Zmínit se ještě musím o Kozinově poháru. V té době byla nejvyšší kategorie ZVV2. Již v roce 2003 se vyšplhala na čtvrté místo z osmi soutěžících. Rok poté již stála na bedně na druhém místě. A od dalšího roku, tj. 2005 již obsazovala první místa.

Další soutěží, kterou Klub přátel chodského psa pořádá, je Chodský pes roku ve výkonu. Annie byla v dobách svých aktivních výkonů vždy druhá, v roce 2007 zvítězila.

Annienka si žila skvělý život důchodkyně v naší rodině se smečkou dalších psů. Dceřiných německých ovčáků a následně i mladé maliny Gerry z Hükelovy vily. A měla obrovské štěstí, že v té době do rodiny přišla nalezenkyně Janis Joplin. Pitbulka. Takže Annie měla klid a Janiska si hrála s tou malou piraňou Querrou. Samozřejmě si uzurpovala právo být šéfkou smečky, ale jakmile Qerra dospěla, moc ráda ji vedení předala a užívala si klidu.

A proč jsem změnila plemeno? Chodáčky miluju! Dodnes. A doporučuji do rodin, nebo na sporty mimo obranu. Ale já chtěla i obrany. Německý ovčák je pro mě moc velký. A ačkoliv se mi maliny (Belgický ovčák malinois) původně vůbec nelíbily, tak jsem toto plemeno zkusila a v současnosti mám již třetího v pořadí. Pokud člověk není blázen a cholerik, chová se k malině citlivě, nepřetáčí ji, tak je to úžasný pes. Navíc když máte maliny doma, na gauči... A to je zase mínus oproti chodáčkovi. Ti do postele nelezou. Maximálně do křesla ☺.

A přišel rok 2012. Co se týká záchvatů, tak žádná změna. Chut' k životu měla také stále,

ale přestávalo jí chutnat. Na vyšetřeních krve se zvyšovaly hodnoty, které ukazovaly na problém s játry a ledvinami. A přestávala úplně jíst i pít. Začalo to být kritické. V té době jsme měli Výcvikový víkend. A manžel vařil účastníkům. Annienka samozřejmě asistovala v kuchyni a manželovi „náhodou“ upadl kousek hovězího. A ejhle, to nám zachutnalo! Takže od té doby Annie jedla jenom hovězí a jehněčí. Pokud jsem chtěla „vylepšit“ jídlo o jiné maso, lososový olej, zeleninu či jiné doplňky stravy, tak z výšky čuchla a mohla jsem si to sníst sama. Na syrovém mase nám vydržela ještě měsíc... pak to už nešlo. Bylo vidět, jak jí všechno bolí. I pití vody. Usnula 22. května roku 2012.

Annie se nám vtiskla do srdcí. Dcera podle fotky namalovala obraz, který nám visí v obýváku. A manžel má dodnes na tapetě v mobilu její fotografii. Nikdy na ni nezapomeneme, náš život by bez ní byl o hodně oduševněnější.

Dana Řeháková a Annie Velká Ledhuj

Můj první rok s Menym

Možná Vás napadá, proč vůbec takový článek někdo píše. Každý z nás, kdo si chce pořídit nebo už vlastní jakéhokoliv pejska si tím prošel. Mým hlavním důvodem je, že bych moc ráda poděkovala třem úžasným ženám, které mi byly a vlastně jsou pořád takovými matadorkami, a bez kterých bych se jen těžko orientovala v „tomto chodském světě“.

Ale pěkně od začátku. Ve svých čtyřiceti letech jsem se rozhodla splnit si konečně jeden ze svých snů. Říkala jsem si, že je načas. Celý svůj dospělý život tvrdě pracuji v zemědělství jako agronom. Když se narodila druhá dcera

Miša a bylo jí pět let, začala jsem dálkově studovat vysokou školu, kterou jsem po pěti letech úspěšně absolvovala. Pak se narodili ještě Odra a Anička, a protože máme doma malé hospodářství, tak jsem si při vši té práci, starání se o rodinu, zahradu a zvířectvo připadala nějaká ztracená. Věděla jsem, že chci choďáka, byl to můj vysněný pes. Ale upřímně, než jsem se začala po něm pít, nevěděla jsem vůbec nic.

Moje největší začátečnická chyba byla ta, že jsem na facebookové stránky chodského psa napsala dotaz. Mnozí z vás si ho určitě vybaví, protože jsem tam mimo jiné, při své nevědomosti napsala, že nemusí mít PP. Po vlně kritiky a slovního napadání, kdy jsem si říkala, že takhle přece ne, jsem během chvíle zjistila, že jsem šlápla hodně vedle. Mou velkou omluvou je jenom nevědomost. Objektivně musím ale přiznat, že se našlo i mnoho takových, kteří mě pochopili, a dokonce se i zastali.

Mezi prvními, kterým chci tímto poděkovat, je paní Alena Nápravová. To ona mě první napsala a vysvětlila, jak to vlastně je. Nevím, jestli si vůbec uvědomuje, jak moc pro mě udělala. Vydržela mě neustále dotěrně dotazy a s trpělivostí jí vlastní mi odpovídala a zaslavovala mne do světa chovatelství, a co vše obnáší mít chodského psa. Předem mnou se rýsovala jasná představa o tom, jak postupovat při shánění štěněte, co nachystat a na co se připravit nejenom v souvislosti s příjezdem štěněte do nového domova. Tím to jenom začíná, ale co dál? Budete se mu chtít víc věnovat nebo s ním „jenom chodit na procházky“? Skládat zkoušky, věnovat se nějaké činnosti, chodit na výstavy, nechat ho uchovit? Musím zpětně říct, že je toho opravdu hodně, a hlavně spousta vnitřních rozhodnutí, která jsem musela udělat. Dokážu alespoň zlomek toho, co dokázala a dokazuje paní Nápravová, která se stala mým naprostým vzorem? Tahle dotěrná věta mi v hlavě kolovala pořád, a vlastně je tam někde usidlená pořád. Do dneška je to právě ona, komu píš, když si nevím rady a potřebuji další správné nasměrování či radu.

Pořád jsem psala emaily na chovatelské stanice a obvolávala, byla zapsána na čekací listiny a doufala, že se na mě dostane. Po půl roce, které bylo plné oznámení, že se bohužel nenarodilo tolik štěňátek, nebo že jsou to jenom fenky, jsem se začala smířovat s tím, že prostě pes nebude. Toho dne, který můžu ze svého pohledu srovnat s tím, když jsem zjistila, že čekám miminko (a jedno které v pořadí), jsem seděla u kadeřnice a zase projížděla vystavené

krycí listy i zpětně. A ejhle, do téhle stanice jsem určitě nevolala, a zrovna se jim narodila štěňátka. No co, za zkoušku nic nedám. Hlavou mi prolétlo, že já se přece nevzdávám. Telefon vzala paní Jitka Milostná. Druhá z žen, které patří můj největší dík, hlavně proto, že z její CHS pochází můj Meny. Z telefonu se ozvala velmi sympatická žena, a k mému šoku mi řekla, že má ještě volná štěňátka. Jako vždycky jsem slušně poděkovala a položila telefon. Když mi mozek zpracoval informace o volných štěňátkách, vyskočila jsem radostí. Víte, jak to bolí, když vyskočíte a nad hlavou máte sušák na vlasy? Okamžitě jsem volala zpátky. Po dvacetiminutovém hovoru, kdy se bavilo zbylé osazenstvo kadeřnictví, jsem zavěsila s tím, že jsem si splnila sen. Budu mít psa!

Každý týden jsem paní Milostnou volala nebo psala, abych se zeptala na štěňátka nebo se dozvěděla, co ještě vše mám nachystat. Dokonce mi paní Milostná poslala fotky, nad kterými se rozplývala celá rodina, a nemohli se dočkat. Podotýkám, že byla první doba koronavirová a cestovat se moc nedoporučovalo a ani nechtělo, abychom náhodou někoho nenakazili či se nenakazili sami. Pak přišel ten den, den, kdy si pojedeme vybrat toho NAŠEHO. Ráno jsem sbalila děti do auta a vyrazili jsme na cestu do Třebíče.

Dveře mi otevřela milá paní, kterou jsem hned poznala po hlase. Zavedla nás ke kotci se štěňátky, jejich maminkou a tetičkou. Vyvalila se na nás halda černých kuliček, a já slyšela jen výkřiky nadšení svých dětí. Nevím, kdo byl v tu chvíli nadšenější a rozněžněnější, jestli ta nejstarší nebo nejmladší či která z mých drahých ratolestí. I já byla úplně mimo. Nikdy jsem nic podobného neviděla. Povídala jsem si s paní Milostnou a pozorovala děti se smečkou. Jedno štěňátko mě zaujalo na první pohled. Pořád se mi motalo kolem nohy a mělo popelavé tlapičky. Dneska vím, že to byla láska na první pohled. Bylo rozhodnuto, Meny Valaimdar je náš. Domluvili jsme se na termínu, kdy si pro něj přijedeme a jeli domů.

A už ho máme doma! Meny se seznamuje s novým prostředím, a já si nejsem jistá koho hlídat víc, zda jeho nebo děti, které nedokážou krotit své nadšení. Znáte to určitě všichni. První týdny jsou náročné, ale stojí za to. Velmi brzy jsem pochopila, že musím stanovit prozatím alespoň nějaké hranice. Jinak mi zvlčí všichni. Nechci nic podcenit, a tak se přihlašuji na cvičák, nejenom kvůli socializaci, ale také proto, abych zvládala svého psa a situace, do kterých se každý den budeme dostávat. Pro někoho jako já, kdo má svého prvního psa, je to úplně jiný svět, který mě naprosto uchvátil. Můžou za to hlavně manželé Dvořákové, kteří razí výchovu pozitivním přístupem nejenom ke psům, ale i k páníčkům. Jejich rukama prošlo nespočet psů, patří mezi kynology záchranáře, vlastní útulek pro psy, a ještě pořádají kurzy, na které je dlouhý pořádek.

V počátku mi to přijde dost komické, ale po dalších lekcích, kdy se dostávají velice brzy výsledky, jsem nadšená. Meny je velmi psychicky vyrovnaný pes. Nevím, ale říkám si, že to je i zásluha dětí a mého nejbližšího okolí, toho, jak

k němu přistupují. Samozřejmě nesmím zapomenout na Jonáše, devítiletého zlatého retrívr, který se mu stal největším učitelem a ochráncem. Musím říct, že Meny je všem, ale především mě, velmi oddaný. Učíme se jeden od druhého a je radost s ním pracovat.

Po mnoha „nakopnutích“ a konzultacích od lidí, kteří nás poznali a rozumí psům, jsem začala zvažovat možnost uchovnění. A protože jednou z podmínek je absolvování klubové nebo speciální výstavy, bylo na čase na nějakou vyrazit. Sice se ještě nepočítá, Meny v té době spadá do třídy dorostu, ale protože jsem v tomhle úplný nováček a na žádné výstavě psů jsem nikdy nebyla, natož se jí zúčastnila s vlastním psem, chtěla jsem vědět, co nás bude čekat. Ten osudný víkend, který celý rozhodl o tom, kterým směrem se vydáme, jsem vyrazila do Mohelnice. Bylo škaredé počasí, lilo jako z konve a já si po příjezdu do kempu říkala, co tam vlastně dělám. Nikde nikdo, ale s tím jsem počítala, protože jsem si nechala víc jak hodinovou rezervu na cestu. V tom dešti jsme s Menym chodili po kempu a sledovali, jak se pomalu probouzí k životu. Záhy přijeli organizátoři výstavy a začali vše chystat. A přesně v téhle době jsem si všimla lidiček, kteří stavěli stan pro své pejsky, pobíhali okolo a s každým se srdečně zdravili. Ty lidičky byli manželé Kromkovi, a moje třetí osudová žena Alča Kromková, které patří poslední z mých díků.

Oslovila jsem ji, protože jsem chtěla mít alespoň nějakou představu o tom, co se bude dít a co mám udělat. Vůbec se na mě nezlobila, že ji zdržuji od práce a s velkou trpělivostí mi vše vysvětlila. Během výstavy mě podporovala, i když mě neznala. Překvapilo mě, jak velkou pozornost na sebe strhl Meny. Každý, kdo ho viděl, tedy kromě pana posuzovatele, z něj byl naprosto unešený a rozplýval se nad jeho malými ušima a povahou klidáčka. Po skončení výstavy jsem si řekla, že tohle nemám zapotřebí a v neděli už nedorazím, tak moc mě, začátečnicka, rozhodila slova pana posuzovatele. Na cestě k autu mě ještě Alča zastavila s tím, ať to nevzdávám, a s paní Metelkovou mě přesvědčovaly, že by byla chyba v neděli nedorazit. Celou cestu autem domů jsem o tom přemýšlela a domů přijela s rozhodnutím, že se jen tak lehce nevzdám. Podpořil mě i manžel, který se rozhodl, že v neděli pojedeme všichni.

Nedělní ráno bylo mnohem přívětivější, sice chladno, ale bez deště a občas vykouklo i sluníčko. Hned po příjezdu a příchodu na místo se na mě už z dálky usmívala Alča, podotýkám, že jsem ji nikdy neviděla jinak, než s úsměvem na rtech, a byla ráda, že jsem přijela. Hodnotila nás tentokrát paní posuzovatelka a k mému naprostému šoku, protože jsem měla pořád v hlavě slova ze soboty, jsme vyhráli třídu dorostu a poté i nejlepší dorost. To mi vřilo novou naději a sílu do žil, a hlavně, to byl ten poslední popud k tomu, abych se pokusila Menyho opravdu nechat uchovnit.

V době, kdy píšu tento článek, je Menymu jedenáct měsíců a nebudu lhát, ne všechny dny jsou růžové. Měli jsme pár konfliktů, jako zakousnutí slepice, naučení se otevírání klik v jakémkoliv poloze, totální ignorace příkazů

v přítomnosti Jonáše, ale za sebe musím říct, že jsem velmi překvapená, jak nám to spolu jde. Dokonce se mi už i stalo, že když jsem šla nakoupit do naší jednoty, za deset minut mě tam vystopoval a čekal přede dveřmi, až vylezu. Manžel s dědou teda nadávali, že je to zmetour, ale já na něho byla pyšná, že si dokázal otevřít a najít mě. Totálně jsem mu propadla, a pokaždé, když vyjdu ven a vidím ho, začnu se usmívat jako puberták a každou volnou chvíli jsem s ním, a i když každý den nejdeme na procházku, tak jde s námi alespoň před barák nebo jsme na dvoře.

Už teď máme výsledky DM a Locusu D, které dopadly výborně, v kalendáři mám zapsané klubové a speciální výstavy chodského psa, a za chvíli budu volat do Hradce, panu doktoru Ekrovi, na termín objednání rentgenu.

Byl to úžasný rok, kdy jsem se naučila spoustu nového a pochopila, jak to v chovatelství chodí. Jak je náročné vyplácet štěňátka, těšit se na to, až přijdou na svět, aby vše dobře dopadlo. Za sebe musím říct, že si asi nikdy nepořídím fenku, protože bych neměla to srdce poslat štěňátko do světa. A i když si určitě ještě někdy pořídím chodáka, Meny je jen jeden a navždy zůstane v mém srdci jako první a nejlepší. Vždyť jen díky němu začalo moje chodské dobrodružství. Díky němu jsem poznala spoustu skvělých lidí, kteří vždy potěší vlídným slovem nebo pochvalou. Ať už ve formě lajky fotky, komentáře, radou nebo prostě jen tím, že vás pozdraví a dají se do řeči, když se někde náhodou potkáte.

Nebýt těchto mých tří mušketýrů, Aleny Nápravové, Jitky Milostné, Alčy Kromkové, určitě bych se nevydala touto cestou. Ony samy si nejsou vědomy toho, jak moc ovlivnily můj život. Ten se teď vydal směrem, který je pro mě nový a plný poznání, ale neskutečně mě baví a těším se na to, co ještě přijde.

Proto Vám moc velký dík a přeji všem novým majitelům chodáčků, aby také našli někoho jako já, ochotného pomoci a přispěchat s radou, když si nebudou vědět rady, protože učený z nebe nespadá.

Agáta Lánová

Můj život se psem

Chtěla bych vám blíže představit svého dvouletého chodáčka – Charmanda od Brány Ráje. Když jsem si konečně pořizovala prvního psa, netušila jsem, jaký vliv na můj život bude mít. Od té doby, co jsem si ho přivezla, mi dělá společnost téměř neustále a dává mi mnohem víc, než jsem od psiho stvoření čekala. Je s ním skvělá spolupráce a hodně mě motivuje.

Od jeho tří měsíců jsme začali navštěvovat psí školkou a později cvičák. Baví ho stopa, obrany, zkoušeli jsme pasení a tuto zimu, díky příznivým sněhovým podmínkám i běžkování. Vlastně, baví ho úplně všechno, co si panička vymyslí. Raději než teoreticky, jdu do akcí s ním, tak trochu po hlavě, naživo a myslím, že se to vyplácí. Osobní zkušenost je klíčová. Několikrát jsem se setkala s názory, že například není vhodné psovi mixovat více různých aktivit. Ale zkusili jsme a on s tím problém

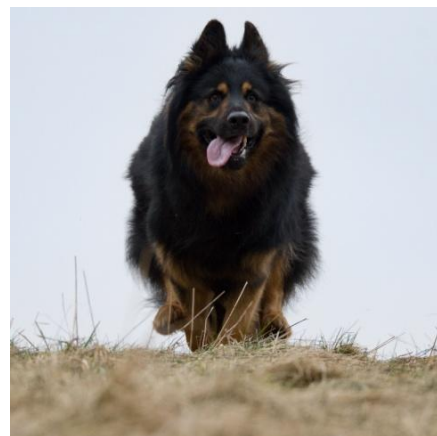

nemá. Protože jsem se psy neměla zkušenosti, neustále se učím od ostatních pejskařů a informace se snažím správným způsobem předat psovi. Každý pejsek je jiný a na každého něco jiného platí, ale v tom je právě to kouzlo. Když na tu správnou cestu, která vás k dobrému výsledku dovede, přijdete.

Nikdy jsem aktivně nesportovala, ale co člověk miní, chodák mění. A díky mu za to!

Nedávno jsem nás ze zvědavosti přihlásila na krátký závod v canicrossu. Tam mi také došlo, že pokud nechci dělat psovi brzdu, nestačí občasné cupitání v parku. Je třeba pravidelně trénovat a docházet na skupinové tréninky, kde se učí na různých terénech ovladatelnost psa. Pes se chová úplně jinak ve skupině ostatních psů, než když s ním běžíte sami.

Něco málo o canicrossu

Podstatná je motivace a základem vhodná výbava – dlouhý tažný postroj, sedák, odpružené vodítko a pořádné boty. Před vlastním během je potřeba se rozcvíčením a rozklusáním zahřát a rozhybat sebe i psa. Canicross je zátěžový sport. Jedná se vlastně o sprint. Důležité je, aby pes cválal a táhl. Proto se nejprve učí kratší úseky v plném výkonu, a ty se postupně prodlužují. Pejsek se učí vyběhnout na

povel, stranové povely, zpomalení, zastavení. Neměl by jít s ostatními psy do kontaktu a nesmí agresivně reagovat na psy při předbíhání. Po doběhu následuje vyklusání a protažení. Pes je samozřejmě rychlejší, takže je potřeba zapracovat na své vlastní kondici a průběžně trénovat i bez psa (například se psem na volno) a vypilovat svou techniku běhu. Po nějaké přípravě (to si musí každý vyhodnotit sám, jestli už se na to cítí) je možnost účastnit se canicrossových závodů, z nichž kratší tratě pro nováčky začínají na vzdálenosti 2 km. Musím zmínit, že v této době, kdy společenský život je výrazně omezený, je běh se psem skvělou možností, jak zabavit psa, zamakat na sobě a třeba zhubnout nějaké to kilo.

Jak bych popsala chodskou povahu?

Všestranný, učenlivý, aktivní, radostný, společenský, přizpůsobivý.

Co mi udělalo v poslední době radost?

Charmando se stal poprvé tatškou. S fenkou Arya Zlatý Klondike mají šest prcků:

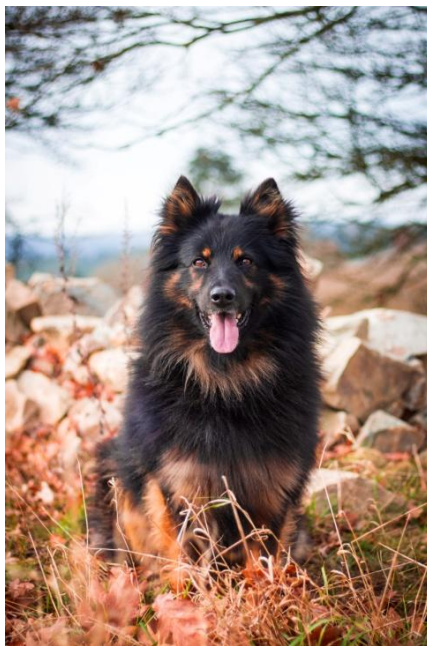

A co dál?

Stanovuji si menší cíle, jejichž součástí je hlavně dobrý pocit. Ráda bych pokračovala v aktivitách výše zmíněných a pejska dále rozvíjela. Potřebuji se výrazně zrychlit v běhu (to bude ale oříšek) a s pejskem se sladit.

Těšíme se na chodskou společnost, tak snad brzy na viděnou.

Jitka Uhrová

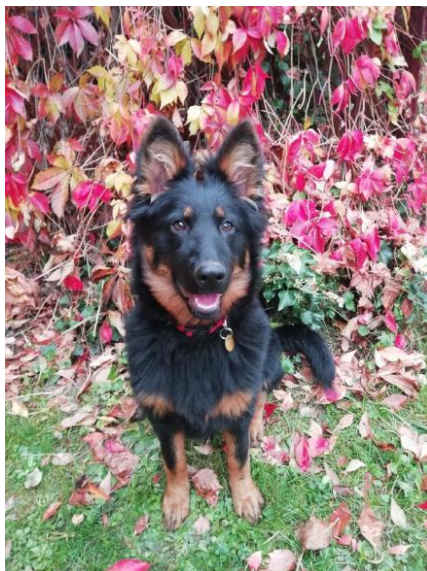
Cuile Voronda Nildo 4

Asper Frebaro

Alpha Ami Nad zlato

Xana Dora Bryvilsár

Arth Fin Nad zlato

X-Man Best Daraskár

Empathy Krosandra

štěňata z Nizozemí

Veselé závody v Poličce

Polička, 11. – 13. června 2021

PROGRAM:

Pátek 11. 6. 2021:

Příjezd a ubytování pokud možno do 18.00 hodin

19.00 hodin – VEČEŘE – hovězí guláš s chlebem, cibule

20.00 hodin – HRY – pro páničky, naše oblíbené pohádky

22.00 hodin – TÁBORÁK S KYTAROU – dle počasí (Petr a Gabča mají připravenou píseň od Mariky Gombitové „Vyznání“, no to bude zajímavé, když neměli žádný trénink)

Sobota 12. 6. 2021

8.00 hodin – SNÍDANĚ – 4 druhy pomazánek + obloha + pečivo

9.00 hodin – STOPY – přesun po skupinách, ale závodí jednotlivci
ostatní volná zábava na cvičáku

12.30 hodin – OBĚD – vepřoknedloželo

13.30 hodin – VYCHÁZKA – s hledáním indicií

Na vycházce budou černobílé fotky našich významných CHP, tak doufám, že je všechny poznáte. Dále budeme hledat indicie. A co z nich vylouštíte po návratu z vycházky, bude překvapení.

Pokud zbude čas a bude zájem, zkusím zase namalovat indicie pro názvy chovatelských stanic.

19.00 hodin – VEČEŘE – kuřecí rizoto s houbami + okurka

20.30 hodin – AZ KVÍZ – o zvířatech a hlavně CHP (ten musíme zdomaklit, abyste nás nevyhodili pro neschopnost)

22.30 hodin – TANEC – zábava s hudbou, tanec (bedna s písničkami)

Neděle 13. 6. 2021

8.00 hodin – SNÍDANĚ – smažená vajíčka nebo párek + pečivo

9.30 hodin – AGILITY – tradiční závod (pro štěňata upraveno)

12.30 hodin – OBĚD – kuřecí řízek a bramborový salát

14.00 hodin – VYHLÁŠENÍ – skupin za hry pro páničky a jednotlivců ve stopách a v agility

15.00 hodin – ODJEZD – volná zábava a příprava na odjezd

KANTÝNA – Po celou dobu naší akce je otevřena kantýna ZKO Polička, kde je možné zakoupit mimo snídaní, obědů, večeří také něco na zub:

- bramboračka
- naložené kuřecí maso
- buřt na oheň
- grilovaný sýr
- moravský koláč a jiné sladkosti
- výborné Poličské točené pivo, nealkoholické i alkoholické nápoje
- káva presso i turecká, čaj atd.

Ceny jídel se budou pohybovat dle vyvíjejících se cen.

snídaně 40 – 60 Kč, obědy 95 – 115 Kč, večeře 90 – 100 Kč.

Ubytování:

Chatky na stadionu – 15 ks:	osoba/noc s povlečením	160 Kč
	bez povlečení	140 Kč
Stany s podsadou na ZKO – 6 ks,	stan/noc	140 Kč
Karavan s elektrickou/noc		100 Kč
Stan/noc		50 Kč
Auto/noc		50 Kč

Ideální je přijet na celý víkend, protože vyhlášení je až na konci akce.

Doufám, že se Veselé závody budou moci konat, protože my se na vás velmi těšíme
Lenka, Gabča a členové ZKO Polička

Přihlášky posílejte na e-mail lenda.kovarova@seznam.cz,

Potřebuji vědět:

- kolik osob
- jaké si vyberete ubytování (chatka, stan, karavan)
- s povlečením, nebo bez
- snídaně párek, nebo vajíčka
- pokud někdo nějaké jídlo nemá rád, nebo pokud nějaké jídlo chce vynechat, napište, jinak počítám na každého porci a zaúčtuji. Nezapomeňte!
- platby posílejte na účet, až bude akce jistá, já vás upozorním

Lenka Kovářová

Dvě fotografie z Veselých závodů v Poličce – září 2020, foto František Skalník

